

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 4. októbra 2011 *

Obsah

I — Právny rámec	I - 9168
A — Medzinárodné právo	I - 9168
B — Právo Únie	I - 9171
1. Smernice v oblasti vysielania	I - 9171
2. Smernice v oblasti duševného vlastníctva	I - 9178
C — Vnútroštátna právna úprava	I - 9184
II — Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky	I - 9186
A — Postúpenie vysielacích práv na zápasy „Premier League“ vo forme licencie	I - 9186
B — Vysielanie zápasov „Premier League“	I - 9188
III — O prejudiciálnych otázkach	I - 9203
A — O pravidlách týkajúcich sa príjmu zakódovaného vysielania pochádzajúceho z iných členských štátov	I - 9203
1. Úvodné pripomienky	I - 9203
2. Smernica o podmienenom prístupe	I - 9204

* Jazyk konania: angličtina.

- a) O výklade pojmu „nezákonné zariadenie“ v zmysle článku 2 písm. e) smernice o podmienenom prístupe (prvá otázka vo veci C-403/08, ako aj prvá a druhá otázka vo veci C-429/08) I - 9204

- b) O výklade článku 3 ods. 2 smernice o podmienenom prístupe (tretia otázka vo veci C-429/08) I - 9206

- c) O ďalších otázkach týkajúcich sa smernice o podmienenom prístupe I - 9208

- 3. Pravidlá ZFEÚ v oblasti voľného pohybu tovaru a služieb I - 9208
 - a) O zákaze dovozu, predaja a používania zahraničných dekódovacích zariadení [ôsma otázka písm. b) a prvá časť deviatej otázky vo veci C-403/08, ako aj šiesta otázka písm. i) vo veci C-429/08] I - 9208
 - i) O identifikácii uplatniteľných ustanovení I - 9209
 - ii) O existencii obmedzenia voľného poskytovania služieb I - 9210
 - iii) O odôvodnení obmedzenia voľného poskytovania služieb cieľom ochrany práv duševného vlastníctva I - 9212
 - Pripomienky predložené Súdnemu dvoru I - 9212
 - Odpoveď Súdneho dvora I - 9213
 - iv) O odôvodnení obmedzenia voľného poskytovania služieb cieľom podporiť prítomnosť verejnosti na futbalových štadiónoch I - 9219

 - b) O používaní zahraničných dekódovacích zariadení po uvedení falošnej identity a falošnej adresy a o používaní týchto zariadení na obchodné účely [ôsma otázka písm. c) vo veci C-403/08 a šiesta otázka písm. ii) a iii) vo veci C-429/08] I - 9220

c)	O ďalších otázkach týkajúcich sa voľného pohybu (druhá časť deviatej otázky vo veci C-403/08 a siedma otázka vo veci C-429/08)	I - 9222
4.	Pravidlá ZFEÚ v oblasti hospodárskej súťaže	I - 9223
B —	O pravidlách týkajúcich sa využívania vysielania po jeho príjme	I - 9226
1.	Úvodné pripomienky	I - 9226
2.	O práve rozmnožovania stanovenom v článku 2 písm. a) smernice o autorskom práve (štvrtá otázka vo veci C-403/08)	I - 9228
3.	O výnimke z práva rozmnožovania stanovenej v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve (piata otázka vo veci C-403/08)	I - 9230
a)	Úvodné pripomienky	I - 9230
b)	O dodržiavaní podmienok stanovených článkom 5 ods. 1 smernice o autorskom práve	I - 9232
4.	O „verejnom prenose“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve (šiesta otázka vo veci C-403/08)	I - 9236
5.	O dosahu smernice o satelitnom vysielaní (siedma otázka vo veci C-403/08)	I - 9242
IV —	O trovách	I - 9242

V spojených veciach C-403/08 a C-429/08,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutiami High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Spojené kráľovstvo) a High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench

Division (Administrative Court) (Spojené kráľovstvo) z 11. a 28. júla 2008, doručené
Súdnemu dvoru 17. a 29. septembra 2008, ktoré súvisia s konaniami:

Football Association Premier League Ltd,

NetMed Hellas SA,

Multichoice Hellas SA

proti

QC Leisure,

Davidovi Richardsonovi,

AV Station plc,

I - 9162

Malcolmovi Chamberlainovi,

Michaelovi Maddenovi,

SR Leisure Ltd,

Philipovi Georgeovi Charlesovi Houghtonovi,

Derekovi Owenovi (C-403/08)

a

Karen Murphy

proti

Media Protection Services Ltd (C-429/08),

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a J.-J. Kasel, sudcovia A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský (spravodajca) a T. von Danwitz,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. októbra 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA a Multichoice Hellas SA, v zastúpení: J. Mellor, QC, N. Green, QC, C. May, A. Robertson, barristers, S. Levine, M. Pullen a R. Hoy, solicitors,
- QC Leisure, D. Richardson, AV Station plc, M. Chamberlain a M. Madden, SR Leisure Ltd, P. G. C. Houghton a D. Owen, v zastúpení: M. Howe, QC, A. Norris, S. Vousden, T. St Quentin a M. Demetriou, barristers, P. Dixon a P. Sutton, solicitors,
- K. Murphy, v zastúpení: M. Howe, QC, W. Hunter, QC, M. Demetriou, barrister, a P. Dixon, solicitor,

- Media Protection Services Ltd, v zastúpení: J. Mellor, QC, N. Green, QC, H. Davies, QC, C. May, A. Robertson a P. Cadman, barristers,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: V. Jackson a S. Hathaway, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stratford, QC,

- česká vláda, v zastúpení: K. Havlíčková, splnomocnená zástupkyňa,

- španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a B. Beaupère-Manokha, splnomocnení zástupcovia,

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci L. D'Ascia, avvocato dello Stato,

- Európsky parlament, v zastúpení: J. Rodrigues a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia,

- Rada Európskej únie, v zastúpení: F. Florindo Gijón a G. Kimberley, splnomocnení zástupcovia,

- Európska komisia, v zastúpení: X. Lewis, H. Krämer, I.V. Rogalski, J. Bourke a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

- Dozorný orgán EZVO, v zastúpení: O.J. Einarsson a M. Schneider, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 3. februára 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu

- smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/84/ES z 20. novembra 1998 o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu (Ú. v. ES L 320, s. 54; Mim. vyd. 06/003, s. 147, ďalej len „smernica o podmienenom prístupe“),

- smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii (Ú. v. ES L 248, s. 15; Mim. vyd. 17/001, s. 134, ďalej len „smernica o satelitnom vysielaní“),

- smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321, ďalej len „smernica o televízii bez hraníc“),

 - smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladeaní niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230, ďalej len „smernica o autorskom práve“),

 - ako aj článkov 34 ZFEÚ, 36 ZFEÚ, 56 ZFEÚ a 101 ZFEÚ.
- 2 Tieto návrhy boli predložené v rámci sporov medzi Football Association Premier League Ltd. (ďalej len „FAPL“), NetMed Hellas SA (ďalej len „NetMed Hellas“) a Multichoice Hellas SA (ďalej len „Multichoice Hellas“) (ďalej spolu len „FAPL a i.“) na jednej strane a QC Leisure, D. Richardson, AV Station plc (ďalej len „AV Station“), M. Chamberlain a M. Madden, SR Leisure Ltd, P.G.C. Houghton a D. Owen (ďalej spolu len „QC Leisure a i.“) na druhej strane (vo veci C-403/08), ako aj medzi K. Murphy na jednej strane a Media Protection Services Ltd. (ďalej len „MPS“) na druhej strane (vo veci C-429/08), týkajúcich sa toho, že sa v Spojenom kráľovstve predávajú a používajú dekódovacie zariadenia, ktoré poskytujú prístup k službám satelitného vysielania vysielacej organizácie a sú vyrábané a predávané so súhlasom tejto organizácie, ale sú používané napriek vôli tejto organizácie mimo geografickej oblasti, pre ktorú boli vydané (ďalej len „zahraničné dekódovacie zariadenia“).

I — Právny rámec

A — Medzinárodné právo

- 3 Dohoda o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva, ktorá tvorí prílohu 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísaná 15. apríla 1994 v Marakéši, bola schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80).

- 4 Článok 9 ods. 1 dohody o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva stanovuje:

„Členovia budú dodržiavať ustanovenia článkov 1 až 21 Bernského dohovoru (1971) a jeho príloh. Členovia však nebudú mať práva alebo záväzky podľa tejto dohody, pokiaľ ide o práva udelené podľa článku 6 bis tohto dohovoru alebo o práva z tohto článku odvodené.“

- 5 Podľa článku 11 ods. 1 Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel (revidovaného v Paríži 24. júla 1971) v znení zmien a doplnení z 28. septembra 1979 (ďalej len „Bernský dohovor“):

„Autori dramatických, hudobno-dramatických a hudobných diel majú výlučné právo udieľať súhlas:

- i) na verejné predvádzanie a predvedenie svojich diel, nech už sa také verejné predvádzanie a predvedenie uskutočňuje akýmikoľvek prostriedkami alebo spôsobmi;
- ii) na verejný prenos predvádzania a predvedenia svojich diel, a to akýmikoľvek prostriedkami.“

- 6 Článok 11bis ods. 1 Bernského dohovoru stanovuje:

„Autori literárnych a umeleckých diel majú výlučné právo udieľať súhlas:

- i) na vysielanie svojich diel rozhlasom alebo televíziou alebo na ich zverejňovanie akýmikoľvek inými prostriedkami slúžiacimi na bezdrôtové šírenie znakov, zvukov alebo obrazov;
- ii) na akékoľvek zverejňovanie po drôte alebo bezdrôtovo, diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou, ak uskutočňuje toto zverejňovanie iná organizácia než pôvodná;

iii) na zverejňovanie diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou, ampliómom alebo akýmkoľvek iným obdobným zariadením na prenos znakov, zvukov alebo obrazov.“

- 7 Svetová organizácia duševného vlastníctva (WIPO) prijala v Ženeve 20. decembra 1996 zmluvu WIPO o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch (ďalej len „zmluva o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch“), ako aj zmluvu WIPO o autorských právach (ďalej len „zmluva o autorských právach“). Tieto dve zmluvy boli schválené v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 2000/278/ES zo 16. marca 2000 (Ú. v. ES L 89, s. 6; Mim. vyd. 11/033, s. 208).
- 8 Podľa článku 2 písm. g) zmluvy o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch:

„Na účely tejto zmluvy:

...

- g) ‚verejné predvedenie‘ umeleckého výkonu alebo zvukového záznamu je prenos zvukov umeleckého výkonu alebo zvukov, alebo vyjadrenia zvukov zaznamenaných v zvukovom zázname pre verejnosť akýmkoľvek prostriedkom iným ako vysielanie. Na účely článku 15 je ‚verejné predvedenie‘ aj verejne počítelná reprodukcia zvukov alebo vyjadrení zvukov zaznamenaných v zvukovom zázname.“

9 Článok 15 ods. 1 tejto zmluvy stanovuje:

„Výkonní umelci a výrobcovia zvukových záznamov majú výhradné právo na jednorazovú spravodlivú odmenu za priame alebo nepriame využitie zvukových záznamov uverejnených na obchodné účely, na vysielanie alebo na akékoľvek verejné predvedenie.“

10 Zmluva o autorských právach stanovuje v článku 1 ods. 4, že zmluvné strany musia dodržiavať články 1 až 21 a prílohu k Bernskému dohovoru.

B — *Právo Únie*

1. Smernice v oblasti vysielania

11 Tretie odôvodnenie smernice o „televízii bez hraníc“ stanovuje:

„... televízne vysielania vysielané cez hranice prostredníctvom rôznych technológií sú jedným zo spôsobov na vykonanie cieľov spoločenstva; ... mali [by sa] prijať opatrenia na povolenie a zabezpečenie prenosu z národných trhov do spoločného trhu produkcie programov a distribúcie a na vytvorenie podmienok spravodlivej hospodárskej súťaže bez toho, aby bola dotknutá úloha verejného záujmu, ktorú majú spĺňať služby televízneho vysielania.“

12 Podľa odôvodnenia č. 21 smernice 97/36:

„... udalosti veľkého významu pre spoločnosť majú na účely tejto smernice spĺňať určité kritériá, ako je napríklad výnimočnosť udalostí, ktoré sa tešia záujmu všeobecnej verejnosti v Európskej únii alebo v danom členskom štáte, alebo vo významnej časti daného členského štátu a sú zorganizované vopred organizátorom udalosti, ktorý je oprávnený na predaj práv vzťahujúcich sa na túto udalosť“.

13 Odôvodnenia č. 3, 5, 7, 14, 15 a 17 smernice o satelitnom vysielaní stanovujú:

„(3) ... vysielania šírené cez hranice v rámci spoločenstva, najmä prostredníctvom satelitov a káblových sietí, sú jedným z najdôležitejších prostriedkov na dosiahnutie... cieľov spoločenstva, ktoré sú súčasne politické, hospodárske, sociálne, kultúrne a právne;

...

(5) ... držitelia práv sú vystavení hrozbe, že budú svedkami, ako sa ich diela využívajú bez platenia náhrad, alebo že individuálni držitelia výlučných práv v rôznych členských štátoch budú blokovať využívanie ich práv;... najmä právna neistota tvorí priamu prekážku voľného obehu programov v rámci spoločenstva;

...

- (7) ... voľnému vysielaniu programov ďalej prekáža súčasná právna neistota o tom, či vysielanie zo satelitu, ktorého signály sa dajú priamo prijímať, ovplyvňuje právne vzťahy iba v tej krajine, odkiaľ sa vysielala, alebo vo všetkých štátoch príjmu;...

...

- (14) ... právna neistota týkajúca sa získavania práv, ktoré prekážajú cezhraničnému satelitnému vysielaniu, by sa mala prekonať na úrovni spoločenstva definovaním pojmu satelitné vysielanie pre verejnosť;... táto definícia by mala zároveň špecifikovať, kde sa akt vysielania uskutočňuje;... takáto definícia je potrebná na to, aby sa zamedzilo kumulatívne uplatneniu niekoľkých vnútroštátnych právnych predpisov na jediný akt vysielania;...

- (15) ... zmluvné získanie výhradných vysielacích práv by malo byť v súlade s právnymi predpismi o autorskom práve a príbuzných právach v členskom štáte, v ktorom sa satelitné vysielanie pre verejnosť uskutočňuje;

...

- (17) ... pri dojednávaní výšky poplatku za nadobudnuté práva majú strany zohľadniť všetky okolnosti vysielania, ako je skutočný okruh divákov, potenciálny okruh divákov a jazyková verzia.“

14 Podľa článku 1 ods. 2 písm. a) až c) tejto smernice:

- „a) Na účely tejto smernice „satelitné vysielanie pre verejnosť“ znamená zavedenie, pod kontrolou a zodpovednosťou vysielacej organizácie, signálov prenášajúcich program určených na príjem verejnosťou do neprerušeneho prenosového reťazca vedúceho na satelit a zo satelitu na zem.

- b) Akt satelitného vysielania pre verejnosť sa uskutočňuje výhradne v členskom štáte, kde pod kontrolou a zodpovednosťou vysielacej organizácie, sa signály prenášajúce program zavádzajú do neprerušeneho prenosového reťazca vedúceho na satelit a zo satelitu na zem.

- c) Ak sú signály prenášajúce program kódované, potom sa jedná o satelitné vysielanie pre verejnosť vtedy, ak prostriedky na dekódovanie vysielania poskytuje verejnosti vysielacia organizácia, alebo sú poskytované s jej súhlasom.“

15 Článok 2 smernice o satelitnom vysielaní stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia pre autora výhradné právo na povolenie satelitného vysielania pre verejnosť diel chránených autorským právom podľa ustanovení tejto kapitoly.“

16 Odôvodnenia č. 2, 3, 6 a 13 smernice o podmienenom prístupe stanovujú:

„(2) ... cezhraničné poskytovanie vysielacích služieb a služieb informačnej spoločnosti môže z individuálneho hľadiska prispieť k plnej účinnosti slobody vyjadrovania ako základného práva a z kolektívneho hľadiska k dosiahnutiu cieľov ustanovených v zmluve;

(3) ... zmluva ustanovuje voľný pohyb všetkých služieb, ktoré sa bežne poskytujú za odmenu;... toto právo, uplatňované pre vysielacie služby a služby informačnej spoločnosti, predstavuje aj osobitné vyjadrenie všeobecnejšieho princípu práva spoločenstva, a to slobodu vyjadrovania tak, ako je zakotvené v článku 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;... tento článok výslovne uznáva právo štátnych príslušníkov dostávať a odovzdávať informácie bez ohľadu na hranice a... každá prekážka v tomto práve musí byť založená na riadnom posúdení iných legitímnych záujmov, ktoré si zasluhujú právnu ochranu;

...

(6) ... možnosti, ktoré ponúkajú digitálne technológie, poskytujú zákazníkovi zvýšenú možnosť výberu a prispievajú ku kultúrnemu pluralizmu vyvíjaním ešte širšieho rozsahu služieb v zmysle článkov [56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ];... realizovateľnosť týchto služieb bude často závisieť od používania podmieneného prístupu pre získanie odmeny poskytovateľa služieb;... v uvedenom zmysle sa právna ochrana poskytovateľov služieb proti nezákonným zariadeniam, ktoré umožňujú prístup k týmto službám zdarma, zdá byť potrebná na zabezpečenie ekonomickej realizovateľnosti týchto služieb;

...

- (13) ... sa zdá potrebné zabezpečiť, aby členské štáty poskytovali primeranú právnu ochranu proti tomu, aby na trhu bolo umiestnené nezákonné zariadenie na účely dosiahnutia priameho alebo nepriameho finančného zisku, ktoré umožňuje alebo uľahčuje bez povolenia obchádzať každé technologické opatrenie určené na ochranu odmeňovania za službu poskytnutú v súlade s právnymi predpismi“.

17 Článok 2 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

- a) chránená služba znamená ktorúkoľvek z týchto služieb, ak je poskytovaná za odplatu a na základe podmieneného prístupu:

— televízne vysielanie, ako je vymedzené v článku 1 písm. a) [smernice o ‚televízii bez hraníc‘],

...

- b) podmienený prístup znamená každé technické opatrenie a/alebo úpravu, ktorými je prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme podmienený individuálnym povolením;

- c) zariadenie podmieneného prístupu znamená každé vybavenie alebo softvér, navrhnuté alebo upravené tak, aby poskytovali prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme;

...

- e) nezákonné zariadenie znamená každé vybavenie alebo softvér, navrhnuté alebo upravené tak, aby umožňovali prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme bez povolenia poskytovateľa služby;

- f) „oblasť upravená touto smernicou znamená každé ustanovenie týkajúce sa protizákonných činností uvedených v článku 4.“

18 Podľa článku 3 tej istej smernice:

„1. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zákaz činností, uvedených v článku 4, na jeho území a určí sankcie a opravné prostriedky stanovené v článku 5.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, členské štáty nesmú:

- a) obmedzovať [obmedzovať z dôvodov súvisiacich s oblasťou koordinovanou touto smernicou – *neoficiálny preklad*] poskytovanie chránených služieb alebo súvisiacich služieb, ktoré majú pôvod v inom členskom štáte alebo;

- b) obmedzovať [obmedzovať z dôvodov súvisiacich s oblasťou koordinovanou touto smernicou – *neoficiálny preklad*] slobodný pohyb zariadení podmieneného prístupu.“

19 Článok 4 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty na svojom území zakážu všetky tieto činnosti:

- a) výrobu, dovoz, distribúciu, predaj, prenájom alebo vlastníctvo nezákonných zariadení na komerčné účely;
- b) inštaláciu, údržbu alebo výmenu nezákonného zariadenia na komerčné účely;
- c) použitie obchodnej komunikácie na propagáciu nezákonných zariadení.“

2. Smernice v oblasti duševného vlastníctva

20 Smernica o autorskom práve uvádza v odôvodneniach č. 9, 10, 15, 20, 23, 31 a 33:

„(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. ...

- (10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu...

...

- (15) ... Táto smernica slúži na uplatnenie viacerých medzinárodných záväzkov [vyplývajúcich zo zmluvy o autorskom práve a zmluvy o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch].

...

- (20) Táto smernica je založená na princípoch a pravidlách, ktoré už boli ustanovené smernicami platnými v [oblasti duševného vlastníctva], najmä [smernicou Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, s. 61; Mim. vyd. 17/001, s. 120)] a tieto princípy a pravidlá ďalej rozvíja a posúva ich do kontextu informačnej spoločnosti. Ustanovenia tejto smernice platia bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia vyššie uvedených smerníc, pokiaľ nie je v tejto smernici upravené inak.

...

- (23) Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. Toto právo zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo

bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Toto právo nezahŕňa žiadne iné činnosti.

...

- (31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. ...

...

- (33) Na výlučné právo rozmnožovania by sa mala vzťahovať výnimka, ktorá by umožnila, aby niektoré prípady dočasného rozmnožovania, ako sú napríklad prechodné alebo náhodné rozmnožovania tvoriace integrálnu alebo podstatnú časť technologického procesu a uskutočnené na jediný účel umožniť buď účinnú transmisiu v sieti medzi treťou stranou prostredníctvom sprostredkovateľa, alebo na oprávnené použitie diela, alebo iného predmetu ochrany. Dotknuté prípady rozmnožovania nesmú mať žiadnu vlastnú ekonomickú hodnotu. Do tej miery, pokiaľ splňajú tieto podmienky, môže táto výnimka zahŕňať také prípady, ktoré umožňujú prezeranie a tiež zrýchlené ukladanie do pamäte osobných počítačov vrátane tých, ktoré umožňujú plynulé fungovanie transmisných systémov, za podmienky, že sprostredkovateľ nemodifikuje danú informáciu a nezasahuje do oprávneného používania technológie na získavanie údajov o používaní informácie, ktorá je široko uznávaná a používaná v priemysle. Používanie sa musí považovať za oprávnené, keď je autorizované nositeľom práv alebo keď nie je obmedzené zákonom.“

21 Podľa článku 2 písm. a) a e) smernice o autorskom práve:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

...

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

22 Článok 3 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

23 Článok 5 tej istej smernice stanovuje:

„1. Prípady dočasného rozmnožovania uvedené v článku 2, ktoré sú prechodné alebo náhodné/a/sú integrálnou alebo podstatnou časťou technologického procesu a ktorých jediným účelom je umožniť:

a) transmisiu v sieti medzi tretími stranami cez sprostredkovateľa alebo

b) oprávnené použitie

diela alebo iného predmetu ochrany, a ktoré nemá žiadny samostatný ekonomický význam, je vyňaté z práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2.

...

3. Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práv poskytnutých podľa článkov 2 a 3 v nasledujúcich prípadoch:

...

i) náhodné zahrnutie diela alebo iného predmetu ochrany do iného materiálu;

...

5. Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

- 24 Podľa odôvodnenia č. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 376, s. 28, ďalej len „smernica o príbuzných právach“):

„Autori a výkonní umelci potrebujú k výkonu svojej tvorivej činnosti primerané príjmy, ktoré sú základom pre ďalšiu tvorivú a umeleckú činnosť a investície potrebné najmä na výrobu zvukových záznamov a filmov sú mimoriadne vysoké a riskantné. ...“

- 25 Článok 7 ods. 2 tejto smernice uvádza, že členské štáty majú ustanoviť pre vysielacie organizácie výhradné právo povoliť alebo zakázať záznam ich vysielania, a to bez ohľadu na to, či sa tieto vysielania uskutočňujú bezdrôtovo, alebo po drôte, káblom alebo pomocou družice.

- 26 Článok 8 ods. 3 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty ustanovia pre vysielacie organizácie výhradné právo povoliť alebo zakázať bezdrôtový prenos ich vysielania, ako aj verejné šírenie [verejný prenos – *neoficiálny preklad*] ich vysielaní, ak sa takéto šírenie [takýto prenos – *neoficiálny preklad*] uskutoční na miestach prístupných verejnosti oproti zaplateniu vstupného.“

- 27 Odôvodnenie č. 5 a článok 7 ods. 2 a článok 8 ods. 3 smernice o príbuzných právach v podstate prebrali znenie odôvodnenia č. 7 a článku 6 ods. 2 a článku 8 ods. 3 smernice 92/100.

C — Vnútroštátna právna úprava

- 28 Podľa § 297 ods. 1 zákona z roku 1988 o autorskom práve, úžitkových vzoroch a patentoch (Copyright, Designs and Patents Act 1988, ďalej len „zákon o autorskom práve, úžitkových vzoroch a patentoch“):

„Osoba, ktorá prijíma podvodom program zahrnutý v službe vysielania poskytovanej z miesta v Spojenom kráľovstve so zámerom vyhnúť sa zaplateniu ceny uplatniteľnej na príjem programu, sa dopúšťa deliktu a môže jej byť uložená úhrnne pokuta neprekračujúca úroveň 5 na referenčnom rebríčku.“

- 29 § 298 tohto istého zákona stanovuje:

„1. Osoba, ktorá

- a) požaduje zaplatenie za práva na príjem programov zahrnutých do služby vysielania poskytovanej z miesta v Spojenom kráľovstve alebo v ktoromkoľvek inom členskom štáte alebo

- b) vysiela zakódované vysielanie akéhokoľvek druhu z miesta v Spojenom kráľovstve alebo v ktoromkoľvek inom členskom štáte;

...

má nárok na nasledujúce práva a právne prostriedky.

2. Táto osoba má tie isté práva a právne prostriedky voči osobe,

a) ktorá

i) vyrába, dováža, distribuuje, predáva alebo prenajíma, ponúka alebo vystavuje na predaj alebo prenájom, alebo robí reklamu s cieľom predaja alebo prenájmu;

ii) má na obchodné účely alebo

iii) inštaluje, udržiava alebo nahrádza na obchodné účely

akýkoľvek prístroj vhodný alebo prispôsobený na to, aby osoby mohli mať prístup k programom alebo iným vysielaniam, alebo na to, aby im v tom pomohli alebo obišli technológiu podmieneného prístupu spojenú s programami alebo inými vysielaniami, ak na to nemajú povolenie, ...

...

ako majiteľ autorského práva v prípade porušenia autorského práva.

...“

II — Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

- ³⁰ FAPL spravuje „Premier League“, čo je hlavný profesionálny futbalový šampionát futbalových klubov usadených v Anglicku.
- ³¹ Činnosti FAPL zahŕňajú najmä organizovanie natáčania zápasov „Premier League“ a výkon práv na televízne vysielanie, pokiaľ ide o tieto zápasy, teda práv sprístupniť verejnosti audiovizuálny obsah športových zápasov prostredníctvom televízneho vysielania (ďalej len „vysielacie práva“).

A — Postúpenie vysielacích práv na zápasy „Premier League“ vo forme licencie

- ³² FAPL postupuje uvedené vysielacie práva vo forme licencie a to tak, že sa vysiela naživo a licencia platí na územnom základe a na obdobie troch rokov. V tejto súvislosti stratégia FAPL spočíva v snahe zabezpečiť, aby mohli pozerat šampionát diváci z celého sveta, pričom maximalizuje hodnotu týchto práv v prospech svojich členov, ktorými sú kluby.

- 33 Tieto práva sa teda pridelujú organizáciám televízneho vysielania v rámci otvorenej súťaže, ktorá začína výzvou uchádzačom, aby predložili ponuky, a to na celosvetovom alebo regionálnom základe alebo podľa jednotlivých zón. Dopyt teda určuje územný základ, z ktorého FAPL vychádza pri predaji svojich medzinárodných práv. V zásade je však týmto základom územie jednotlivých štátov, existuje totiž len obmedzený dopyt zo strany uchádzačov pre celosvetové alebo paneurópske práva, keďže vysielacie organizácie fungujú zvyčajne na územnom základe a vysielajú buď na vlastnom trhu, buď v ich vlastnej krajine, alebo v malej skupine hraničiacich krajín, s ktorými majú spoločný jazyk.
- 34 Keď uchádzač získa pre určitú zónu súbor práv vysielateľ naživo zápasy „Premier League“, je mu udelené výlučné právo vysielateľ ich v tejto zóne. To je podľa FAPL potrebné na získanie optimálnej obchodnej hodnoty celku týchto práv, pričom vysielacie organizácie sú ochotné zaplatiť navyše za získanie tejto exkluzivity, pretože im to umožňuje odlišiť ich služby od tých, ktoré poskytujú ich konkurenti, a zvýšiť tak ich schopnosť generovať príjmy.
- 35 S cieľom ochrany územnej výlučnosti všetkých vysielacích organizácií sa každá z nich zaväzuje v licenčnej dohode s FAPL zabrániť verejnosti prijímať jeho vysielanie mimo zóny, pre ktorú má licenciu. To na jednej strane predpokladá, že každá organizácia koná tak, aby všetky jej vysielania, ktoré by bolo možné prijímať mimo tohto územia – najmä tie, ktoré sa vysielajú cez satelit, – boli bezpečne zakódované a nemohli byť prijímané v nezakódovanej forme. Na druhej strane sa vysielacie organizácie musia ubezpečiť, že pri nijakom zariadení sa vedome nepovolí, aby ktokoľvek prijímal ich vysielanie mimo dotknutého územia. V dôsledku toho tieto organizácie majú najmä zakázané poskytovať dekódovacie zariadenia umožňujúce dešifrovať ich vysielanie s cieľom používať ich mimo územia, pre ktoré majú licenciu.

B — *Vysielanie zápasov „Premier League“*

- 36 V rámci svojich činností je FAPL takisto poverená organizáciou natáčania zápasov „Premier League“ a vysielaním signálu organizáciám, ktoré majú právo ich vyselať.
- 37 Na tieto účely sa obrazy a ruchy zachytené v rámci stretnutia prenášajú na výrobnú jednotku, ktorá pridáva logá, video sekvencie, titulkovú grafiku, hudbu a anglický komentár.
- 38 Signál sa následne prenáša prostredníctvom satelitu televíznej vysielacej organizácii, ktorá dodá svoje vlastné logo a prípadne komentáre. Signál sa následne komprimuje a zakóduje a potom prenáša satelitom predplatiteľom, ktorí prijímajú signál prostredníctvom parabolickej antény. Signál sa ďalej dekoduje a dekomprimuje v satelitnom dekodéri, ktorý na svoje fungovanie vyžaduje dekodovacie zariadenie, akým je dekodérová karta.
- 39 V Grécku je majiteľom podlicencie na vysielanie zápasov „Premier League“ NetMed Hellas. Zápas sa vysielajú cez satelit na kanáloch „SuperSport“ platformy „NOVA“, ktorej majiteľom a prevádzkovateľom je Multichoice Hellas.
- 40 Televízni diváci, ktorí si predplatili satelitný súbor NOVA, majú prístup k uvedeným kanálom. Každý predplatiteľ musí poskytnúť meno, ako aj adresu a telefónne číslo v Grécku. Toto predplatné sa dá objednať na súkromné alebo obchodné účely.

- 41 V Spojenom kráľovstve bol v čase skutkových okolností vo veci samej držiteľom licenčných práv pre vysielanie „Premier League“ naživo B SkyB Ltd. Ak chce fyzická alebo právnická osoba vysielat' v Spojenom kráľovstve zápasy „Premier League“, môže sa zaregistrovať na obchodné predplatné v tejto spoločnosti.
- 42 Niektoré pohostinstvá však začali v Spojenom kráľovstve používať zahraničné dekodovacie zariadenia na účely prístupu k zápasom „Premier League“. Kúpia od distribútora kartu a dekodér, ktoré umožňujú príjem satelitného kanálu vysielaného v inom členskom štáte, ako sú napríklad kanály NOVA, ktorých predplatné je výhodnejšie ako predplatné B SkyB Ltd. Tieto dekodérové karty boli vyrobené a uvedené na trh s povolením poskytovateľa služieb, ale následne boli použité nepovoleným spôsobom, pretože vysielacie organizácie podriadili ich vydanie podmienke – v súlade so záväzkami opísanými v bode 35 tohto rozsudku –, aby zákazníci nepoužívali takéto karty mimo dotknutého vnútroštátneho územia.
- 43 FAPL sa domnieva, že takéto činnosti škodia jej záujmom, lebo narušujú exkluzivitu práv postúpených v rámci licencie na danom území, a preto aj hodnotu týchto práv. Keďže totiž vysielacia organizácia predáva najlacnejšie dekodérové karty, má potenciál stať sa v praxi vysielacou organizáciou na európskej úrovni, čo by znamenalo, že vysielacie práva v Európskej únii by boli postúpené na európskej úrovni. To by spôsobilo významnú stratu príjmov tak pre FAPL, ako aj pre vysielacie organizácie a oslabilo by to základy životaschopnosti služieb, ktoré poskytujú.
- 44 V dôsledku toho vo veci C-403/08 FAPL a i. podali žaloby, pričom sa konania o týchto žalobách považujú za tri pilotné konania na High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division. Dve zo žalôb sa týkajú QC Leisure, D. Richardsona, AV Station a M. Chamberlaina, ktorí sú poskytovateľmi materiálu a satelitných dekodérových

kariet pre pohostinstvá umožňujúcich príjem vysielania zahraničných vysielajúcich organizácií, medzi ktoré patrí NOVA, ktoré vysielajú zápasy „Premier League“ naživo.

- 45 Tretia žaloba bola podaná proti M. Maddenovi, SR Leisure Ltd a P.G. C. Houghtonovi a D. Owenovi, predajcom nápojov alebo prevádzkovateľom štyroch pohostinstiev, ktorí premietali zápasy „Premier League“ naživo, pričom používali zahraničné dekodovacie zariadenie.
- 46 FAPL a i. tvrdia, že tieto osoby porušujú ich práva chránené článkom 298 zákona o autorskom práve, úžitkových vzoroch a patentoch tým, že vykonávajú obchodné transakcie, alebo v prípade žalovaných v tretej žalobe tým, že majú na obchodné účely zahraničné dekodovacie zariadenia vytvorené alebo prispôbené na umožnenie prístupu k službám FAPL a i. bez povolenia.
- 47 Žalovaní v tretej žalobe navyše porušujú ich autorské práva tým, že vytvárajú kópie diel v rámci samotnej prevádzky satelitného dekodéra a zobrazujú diela na obrazovke, ako aj tým, že vykonávajú, šíria alebo premietajú diela verejne a predvádzajú ich verejnosti.
- 48 Okrem toho QC Leisure a AV Station porušujú autorské práva tým, že umožňujú konanie, ktorého sa dopúšťajú žalovaní v tretej žalobe, ako aj iné osoby, ktorým dodávajú dekodérové karty.
- 49 Podľa QC Leisure a i. žaloby nie sú dôvodné, pretože nepoužívajú pirátske dekodérové karty, lebo všetky dotknuté karty boli distribuované a uvedené na trh v inom členskom štáte predmetnou organizáciou satelitného televízneho vysielania.

- 50 Vo veci C-429/08 si K. Murphy, prevádzkovateľka pohostinstva, zaobstarala dekodérovú kartu NOVA, aby mohla premietat zápasy „Premier League“.
- 51 Zamestnanci MPS, čo je organizácia splnomocnená FAPL na trestné stíhanie proti prevádzkovateľom pohostinstiev, ktorí používajú zahraničné dekodovacie zariadenia, konštatovali, že K. Murphy prijímala vo svojom pohostinstve vysielanie zápasov „Premier League“, ktoré vysielala NOVA.
- 52 V dôsledku toho MPS zažalovala K. Murphyovú na Portsmouth Magistrates' Court, ktorý ju odsúdil za dva delikty uvádzané v § 297 ods. 1 zákona o autorskom práve, úžitkových vzoroch a patentoch z dôvodu, že prijímala podvodnými prostriedkami program zaradený do služby vysielania poskytovanej z miesta v Spojenom kráľovstve s úmyslom vyhnúť sa zaplateniu poplatku uplatniteľného na prijímanie vysielaného programu.
- 53 Po tom, ako Portsmouth Crown Court v podstate zamietol opravný prostriedok proti uvedenému odsúdeniu, K. Murphy podala odvolanie na High Court of Justice s tým, že obhajovala stanovisko, ktoré je analogické so stanoviskom QC Leisure a i.
- 54 Za týchto okolností High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, rozhodol vo veci C-403/08 o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. a) Ak je zariadenie podmieneného prístupu vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a predávané s obmedzeným povolením používať zariadenie iba na získanie prístupu k chránenej službe za osobitných okolností,

stáva sa toto zariadenie ‚nezákonným zariadením‘ v zmysle článku 2 písm. e) [smernice o podmienenom prístupe], keď sa používa na získanie prístupu k chránenej službe na mieste, spôsobom alebo osobou, na ktoré sa nevzťahuje povolenie poskytovateľa služby?

b) Aký je význam pojmu ‚navrhnuté alebo upravené‘ v zmysle článku 2 písm. e) tejto smernice?

2. Keď prvý poskytovateľ služby prenáša programový obsah v zakódovanej forme druhému poskytovateľovi služby, ktorý vysiela tento obsah na základe podmieneného prístupu, aké faktory majú byť zohľadnené pri určení toho, či sú dotknuté záujmy prvého poskytovateľa chránenej služby v zmysle článku 5 [smernice o podmienenom prístupe]?

Najmä:

Ak prvý podnik prenáša programový obsah (zahŕňajúci vizuálne obrazy, ruchy a anglický komentár) v zakódovanej forme druhému podniku, ktorý obratom vysiela programový obsah (s pridaním svojho loga, prípadne dodatočnej zvukovej stopy s komentárom) verejnosti:

- a) Predstavuje prenos prvým podnikom chránenú službu ‚televízneho vysielaťnia‘ v zmysle článku 2 písm. a) [smernice o podmienenom prístupe] a článku 1 písm. a) [smernice o televízii bez hraníc]?

- b) Je pre prvý podnik na to, aby bol považovaný za podnik poskytujúci chránenú službu ‚televízneho vysielania‘ v zmysle prvej zarážky článku 2 písm. a) [smernice o podmienenom prístupe], potrebné, aby bol vysielacou organizáciou v zmysle článku 1 písm. b) [smernice o televízii bez hraníc]?
- c) Má sa článok 5 [smernice o podmienenom prístupe] vykladať v tom zmysle, že udeľuje prvému podniku právo podať žalobu, pokiaľ ide o nezákonné zariadenia, ktoré umožňujú získať prístup k programu vysielanému druhým podnikom, či už:
- i) preto, že takéto zariadenia sa musia považovať za zariadenia umožňujúce prostredníctvom vysielaného signálu prístup k službám samotného prvého podniku, alebo
 - ii) preto, že prvý podnik je poskytovateľom chránenej služby, ktorého záujmy sú dotknuté protizákonnou činnosťou (pretože takéto zariadenia umožňujú neoprávnený prístup k chránenej službe poskytovanej druhým podnikom)?
- d) Je odpoveď na druhú otázku písm. c) ovplyvnená tým, či prvý a druhý poskytovateľ služieb používajú odlišné dešifrovacie systémy a zariadenia podmieneného prístupu?
3. Týka sa pojem ‚vlastníctvo na komerčné účely‘ stanovený v článku 4 písm. a) smernice [o podmienenom prístupe] iba vlastníctva na účely komerčných transakcií (napríklad predaja) s nezákonnými zariadeniami, alebo sa vzťahuje aj na vlastníctvo zariadenia konečným užívateľom pri akomkoľvek podnikaní?

4. Ak sú vytvorené postupné časti filmu, hudobného diela alebo zvukového záznamu (v tomto prípade snímky digitálneho obrazového a zvukového záznamu) (i) v pamäti dekodéra alebo (ii) v prípade filmu na televíznej obrazovke a dochádza k rozmnoženiu celého diela, ak sa na postupné časti pozerá ako na celok, ale v akomkoľvek okamihu existuje iba obmedzený počet častí:
- a) Má sa otázka, či tieto diela boli rozmnožené v celom rozsahu, alebo iba čiastočne, posudzovať podľa ustanovení vnútroštátneho autorského práva týkajúcich pojmu neoprávnené rozmnoženie diela chráneného autorským právom, alebo je to vecou výkladu článku 2 [smernice o autorskom práve]?
 - b) Pokiaľ je to vecou výkladu článku 2 [smernice o autorskom práve], mal by vnútroštátny súd zohľadniť všetky časti každého diela ako celok alebo len obmedzený počet častí, ktoré existujú v ktoromkoľvek okamihu? V druhom uvedenom prípade, aké kritérium by mal vnútroštátny súd uplatniť na otázku, či diela boli čiastočne rozmnožené v zmysle uvedeného článku?
 - c) Vzťahuje sa právo rozmnožovania podľa [uvedeného] článku 2 na vytvorenie prechodných záberov na televíznej obrazovke?
5. a) Má sa prechodným rozmnoženinám diela vytvoreným v telese dekodéra satelitnej televízie alebo na televíznej obrazovke prepojenej s telesom dekodéra, ktorých jediným účelom je umožniť používanie diela inak neobmedzené zákonom, priznať ‚samostatný ekonomický význam‘ v zmysle článku 5 ods. 1 [smernice o autorskom práve] z dôvodu, že takéto rozmnoženiny poskytujú jediný základ, z ktorého môže držiteľ práva odvodiť odmenu za využitie jeho práv?

- b) Je odpoveď na piatu otázku písm. a) ovplyvnená tým, (i) či prechodné rozmnoženiny majú nejakú hodnotu alebo (ii) či prechodné rozmnoženiny tvoria malú časť súboru diel a/alebo iných predmetov, ktoré inak môžu byť použité bez porušenia autorského práva, alebo (iii) či výhradný držiteľ licencie udeľenej od majiteľa práv v inom členskom štáte už získal odmenu za používanie diela v tomto členskom štáte?
6. a) Je dielo, ktoré je chránené autorským právom, sprístupnené verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami v zmysle článku 3 [smernice o autorskom práve], ak je satelitné vysielanie prijímané v komerčných priestoroch (napríklad v bare) a sprístupnené alebo predvedené v týchto priestoroch prostredníctvom jednej televíznej obrazovky a zvukových reproduktorov verejnosti prítomnej v týchto priestoroch?
- b) Je odpoveď na šiestu otázku písm. a) ovplyvnená, ak:
- i) prítomná verejnosť predstavuje novú verejnosť, ktorú vysielacia organizácia nebrala do úvahy (v danom prípade preto, že domáca dekodérová karta určená na používanie v jednom členskom štáte sa používa na komerčné predvedenie v inom členskom štáte);
- ii) verejnosť nie je podľa vnútroštátneho práva platiacim publikom a
- iii) signál televízneho vysielania je prijímaný anténou alebo parabolickou anténou umiestnenou na streche priestorov alebo na streche susediacej s priestormi, kde sa nachádza televízor?

- c) Ak je odpoveď na ktorúkoľvek časť otázky b) kladná, aké faktory by sa mali zohľadniť pri určení toho, či dochádza k sprístupneniu diela pochádzajúceho z miesta, kde sa nenachádzajú členovia publika?

7. Je v súlade so [smernicou o satelitnom vysielaní] alebo článkami 28 ES a 30 ES alebo 49 ES, ak vnútroštátne autorské právo stanovuje, že ak sú prechodné rozmnoženiny diel, ktoré sú zahrnuté v satelitnom vysielaní, vytvorené vnútri satelitného dekodéra alebo na televíznej obrazovke, ide o porušenie autorského práva podľa práva krajiny príjmu vysielania? Má na odpoveď na túto otázku vplyv tá skutočnosť, že vysielanie je dekodované s použitím satelitnej dekodérovej karty, ktorá bola vydaná poskytovateľom služby satelitného vysielania v inom členskom štáte za podmienky, že satelitná dekodérová karta sa môže používať iba v tomto inom členskom štáte?

8. a) Ak je odpoveď na prvú otázku taká, že zariadenie podmieneného prístupu vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom sa stáva ‚nezákonným zariadením‘ v zmysle článku 2 písm. e) [smernice o podmienenom prístupe], pokiaľ sa používa na prístup k chránenej službe mimo rozsahu povolenia poskytovateľa služby, čo je špecifickým predmetom dotknutého práva s ohľadom na jeho základnú funkciu vymedzenú smernicou o podmienenom prístupe?

b) Vylučuje článok 28 ES alebo článok 49 ES uplatňovanie ustanovenia vnútroštátneho práva v prvom členskom štáte, ktoré robí nezákonným dovoz alebo predaj satelitnej dekodérovej karty, ktorá bola vydaná poskytovateľom služby

satelitného vysielania v druhom členskom štáte za podmienky, že satelitná dekodérová karta sa môže používať iba v tomto druhom členskom štáte?

- c) Má na odpoveď vplyv to, či satelitnú dekodérovú kartu možno používať iba na súkromné a domáce účely v tomto druhom členskom štáte, pričom v prvom uvedenom členskom štáte sa používa na komerčné účely?
9. Vylučujú články 28 ES a 30 ES alebo 49 ES uplatňovanie ustanovenia vnútroštátneho autorského práva, na základe ktorého sa stáva verejné predvedenie alebo prehrávanie hudobného diela nezákonné, ak je dielo obsiahnuté v chránenej službe, ktorá je dostupná, a [dielo je] reprodukován[é] verejne za použitia satelitnej dekodérovej karty, ak táto karta bola vydaná poskytovateľom služby v inom členskom štáte za podmienky, že dekodérová karta sa môže používať iba v tomto inom členskom štáte? Je dôležité to, či je hudobné dielo nepodstatným prvkom chránenej služby ako celku, pričom verejné predvedenie alebo prehrávanie iných prvkov služby nie je vnútroštátnym autorským právom chránené?
10. Ak poskytovateľ programového obsahu uzatvára sériu výlučných licenčných zmlúv pre územie jedného alebo viacerých členských štátov, podľa ktorých je vysielacia organizácia oprávnená vysielat programový obsah iba v rámci tohto územia (vrátane vysielania prostredníctvom satelitu), a v každej licencii je zahrnutá zmluvná povinnosť vysielacej organizácie predchádzať tomu, aby sa jej satelitné dekodérové karty, ktoré umožňujú príjem programového obsahu, na ktorý sa vzťahuje licencia, používali mimo územia, na ktoré sa vzťahuje licencia, aké

kritérium má vnútroštátny súd použiť a aké okolnosti má zohľadniť pri rozhodovaní, či zmluvné obmedzenie porušuje zákaz stanovený v článku 81 ods. 1 ES?

Najmä:

- a) Má sa článok 81 ods. 1 ES vykladať v tom zmysle, že sa uplatní na túto povinnosť iba z toho dôvodu, že táto povinnosť údajne smeruje k vylúčeniu, obmedzeniu alebo skresleniu hospodárskej súťaže?

- b) Ak áno, treba na to, aby spadala pod zákaz stanovený v článku 81 ods. 1 ES, tiež preukázať, že zmluvná povinnosť značne bráni, obmedzuje alebo skresľuje hospodársku súťaž?“

⁵⁵ Vo veci C-429/08 High Court of Justice (England and Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court), rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Za akých okolností je zariadenie podmieneného prístupu ‚nezákonným zariadením‘ v zmysle článku 2 písm. e) [smernice o podmienenom prístupe]?

2. Je zariadenie podmieneného prístupu ‚nezákonným zariadením‘, ak je nadobudnuté za okolností, v rámci ktorých:
 - i) zariadenie podmieneného prístupu bolo vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a bolo pôvodne dodané s obmedzeným zmluvným povolením na používanie zariadenie na získanie prístupu k chránenej službe iba

v prvom členskom štáte, pričom bolo používané na získanie prístupu k tejto chránenej službe v inom členskom štáte, a/alebo

- ii) zariadenie podmieneného prístupu bolo vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a bolo pôvodne získané a/alebo aktivované na základe uvedenia falošného mena a adresy bydliska v prvom členskom štáte, čím sa obišli územné zmluvné obmedzenia uložené na vývoz takýchto zariadení na používanie mimo prvého členského štátu, a/alebo

- iii) zariadenie podmieneného prístupu bolo vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a bolo pôvodne dodané so zmluvnou podmienkou, že sa bude používať iba na domáce alebo súkromné účely a nie na komerčné účely (pri ktorých sa platí vyššie predplatné), ale bolo používané v Spojenom kráľovstve na komerčné účely, konkrétne na premietanie priamych futbalových vysielaní v pohostinstve?

3. Ak je odpoveď na akúkoľvek časť druhej otázky záporná, vylučuje článok 3 ods. 2 tejto smernice, aby sa členský štát odvolával na vnútroštátne právo, ktoré zakazuje používanie takéhoto zariadenia podmieneného prístupu za okolností uvedených v druhej otázke?

4. Ak je odpoveď na akúkoľvek časť druhej otázky záporná, je článok 3 ods. 2 tejto smernice neplatný:

- a) z dôvodu, že je diskriminačný a/alebo neproporcionálny, a/alebo

b) z dôvodu, že je v rozpore s právami voľného pohybu podľa Zmluvy,

a/alebo

c) z akéhokoľvek iného dôvodu?

5. Ak je odpoveď na druhú otázku kladná, sú článok 3 ods. 1 a článok 4 tejto smernice neplatné z dôvodu, že členským štátom ukladajú povinnosť zaviesť obmedzenia na dovoz ‚nezákonných zariadení‘ z iných členských štátov a iné obchodovanie s ‚nezákonnými zariadeniami‘ za okolností, keď tieto zariadenia môžu byť legálne dovážané a/alebo používané na príjem cezhraničných satelitných vysielacích služieb v zmysle pravidiel o voľnom pohybe tovaru podľa článku 28 ES a 30 ES a/alebo slobode poskytovania a prijímania služieb podľa článku 49 ES?
6. Vylučujú články 28 ES, 30 ES a/alebo 49 ES uplatňovanie vnútroštátneho práva (akým je § 297 [zákona o autorskom práve, úžitkových vzoroch a patentoch]), podľa ktorého je podvodný príjem programu obsiahnutého vo vysielacej službe poskytovanej z miesta v Spojenom kráľovstve s úmyslom vyhnúť sa zaplateniu akéhokoľvek poplatku účtovanému za príjem programu trestným činom, v prípade nasledujúcich okolností:
- i) zariadenie podmieneného prístupu bolo vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a bolo pôvodne dodané s obmedzeným zmluvným povolením na používanie zariadenia na získanie prístupu k chránenej službe iba v prvom členskom štáte, pričom bolo používané na získanie prístupu k tejto

chránenej službe v inom členskom štáte (v danom prípade v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska), a/alebo

ii) zariadenie podmieneného prístupu bolo vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a bolo pôvodne získané a/alebo aktivované na základe uvedenia falošného mena a adresy bydliska v prvom členskom štáte, čím sa obišli územné zmluvné podmienky uložené na vývoz takýchto zariadení na používanie mimo prvého členského štátu, a/alebo

iii) zariadenie podmieneného prístupu bolo vyrobené poskytovateľom služby alebo s jeho súhlasom a bolo pôvodne dodané so zmluvnou podmienkou, že sa bude používať iba na domáce alebo súkromné účely a nie na komerčné účely (pri ktorých sa platí vyššie predplatné), ale bolo používané v Spojenom kráľovstve na komerčné účely, konkrétne na premietanie priamych futbalových vysielaní v pohostinstve?

7. Je uplatňovanie predmetného vnútroštátneho práva v každom prípade vylúčené z dôvodu diskriminácie v rozpore s článkom 12 ES alebo preto, lebo vnútroštátne právo sa uplatňuje na programy zahrnuté vo vysielacej službe poskytovanej z miesta v Spojenom kráľovstve, ale nie z iného členského štátu?

8. Ak poskytovateľ programového obsahu uzatvára sériu výlučných licenčných zmlúv pre územie jedného alebo viacerých členských štátov, podľa ktorých je vysielacia organizácia oprávnená vysielateľ programový obsah iba v rámci tohto

III — O prejudiciálnych otázkach

A — O pravidlách týkajúcich sa príjmu zakódovaného vysielania pochádzajúceho z iných členských štátov

1. Úvodné pripomienky

- ⁵⁷ Najprv je potrebné spresniť, že tieto veci sa týkajú len satelitného vysielania zápasov „Premier League“ pre verejnosť, a to vysielacími organizáciami ako Multichoice Hellas. Jedinou časťou audiovizuálnej komunikácie, ktorá je v predmetnom prípade relevantná, je teda časť, ktorá spočíva v šírení tohto vysielania vysielacími organizáciami verejnosti podľa článku 1 ods. 2 písm. a) a b) smernice o satelitnom vysielaní, pričom táto činnosť sa vykonáva z členského štátu, v ktorom sa signály prenášajúce program uvádzajú do vysielacieho reťazca, ktorý vedie na satelit (ďalej len „členský štát vysielania“), v predmetnom prípade je to konkrétne Helénska republika.
- ⁵⁸ Časť komunikácie na vstupe, čiže medzi FAPL a týmito organizáciami, ktorá spočíva v prenose audiovizuálnych údajov obsahujúcich uvedené zápasy, je v tejto veci irelevantná, lebo túto komunikáciu možno vykonať aj inými telekomunikačnými prostriedkami, ako sú tie, ktoré používajú účastníci konania vo veci samej.
- ⁵⁹ Ďalej zo spisu vyplýva, že v súlade s licenčnými zmluvami uzatvorenými medzi FAPL a dotknutými vysielacími organizáciami predmetné vysielania sú určené iba verejnosti

členského štátu vysielania a že tieto organizácie musia konať tak, aby sa ich satelitné vysielania mohli prijímať len v tomto štáte. V dôsledku toho uvádzané organizácie musia vykonať zakódovanie svojho vysielania a poskytovať dekódovacie zariadenia len osobám s bydliskom na území členského štátu vysielania.

- 60 Nakoniec je nesporné, že majitelia pohostinstiev používajú takéto dekódovacie zariadenia mimo územia tohto členského štátu, a preto ich používajú v rozpore s vôľou vysielacích organizácií.
- 61 V tomto kontexte sa vnútroštátne súdy pýtajú v prvej časti ich otázok, či sa na takéto používanie dekódovacích zariadení vzťahuje smernica o podmienenom prístupe a aký je jej dosah na toto používanie. Ďalej v prípade, že tento aspekt nie je harmonizovaný uvedenou smernicou, sa pýtajú, či je v rozpore s článkami 34 ZFEÚ, 36 ZFEÚ, 56 ZFEÚ a 101 ZFEÚ vnútroštátna právna úprava a licenčné zmluvy zakazujúce používanie zahraničných dekódovacích zariadení.

2. Smernica o podmienenom prístupe

a) O výklade pojmu „nezákonné zariadenie“ v zmysle článku 2 písm. e) smernice o podmienenom prístupe (prvá otázka vo veci C-403/08, ako aj prvá a druhá otázka vo veci C-429/08)

- 62 Vnútroštátne súdy sa týmito otázkami v podstate pýtajú, či sa pojem „nezákonné zariadenie“ v zmysle článku 2 písm. e) smernice o podmienenom prístupe má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na zahraničné dekódovacie zariadenia vrátane tých,

ktoré sú získané alebo aktivované na základe poskytnutia falošného mena a falošnej adresy a používajú sa v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim jeho používanie výlučne na súkromné účely.

- 63 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 2 písm. e) smernice o podmienenom prístupe definuje pojem „nezákonné zariadenie“ ako každé vybavenie alebo softvér „navrhnuté“ alebo „upravené“ tak, aby umožňovali prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme bez povolenia poskytovateľa služby.
- 64 Toto znenie sa teda obmedzuje len na zariadenia, ktoré boli predmetom manuálnych alebo automatizovaných činností pred začatím používania a umožňujú príjem chránených služieb bez súhlasu poskytovateľov týchto služieb. V dôsledku toho sa uvedené znenie týka len zariadení, ktoré boli vyrobené, adaptované, readaptované alebo sa s nimi manipulovalo bez súhlasu poskytovateľa služieb, a netýka sa používania zahraničných dekodovacích zariadení.
- 65 Ďalej je potrebné uviesť, že odôvodnenia č. 6 a 13 smernice o podmienenom prístupe, ktoré obsahujú spresnenia pojmu „nezákonné zariadenie“, odkazujú na potrebu boja proti nezákonným zariadeniam, ktoré „umožňujú prístup... zdarma“ k chráneným službám, a proti uvádzaniu nezákonných zariadení, ktoré umožňujú alebo uľahčujú „bez povolenia obchádzať každé technologické opatrenie“ prijaté na ochranu odmeňovania za službu poskytnutú v súlade s právnymi predpismi, na trh.
- 66 Do nijakej z týchto kategórií však nepatria ani zahraničné dekodovacie zariadenia, ani tie, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, ani tie, ktoré sú používané v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim jeho používanie výlučne na súkromné účely. Všetky tieto zariadenia sú totiž vyrobené a uvedené na trh s povolením poskytovateľa služieb, neumožňujú prístup zdarma

k chráneným službám a neumožňujú ani neuľahčujú obchádzanie technologického opatrenia prijatého na ochranu odmeňovania týchto služieb, lebo v členskom štáte uvedenia na trh bola zaplatená odmena.

67 Vzhľadom na uvedené treba na položené otázky odpovedať tak, že pojem „nezákonné zariadenie“ v zmysle článku 2 písm. e) smernice o podmienenom prístupe sa má vykladať v tom zmysle, že sa netýka ani zahraničných dekodovacích zariadení, ani tých, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, ani tých, ktoré boli použité v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim jeho používanie výlučne na súkromné účely.

b) O výklade článku 3 ods. 2 smernice o podmienenom prístupe (tretia otázka vo veci C-429/08)

68 Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je v rozpore s článkom 3 ods. 2 smernice o podmienenom prístupe vnútroštátna právna úprava, ktorá bráni používaniu zahraničných dekodovacích zariadení vrátane tých, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, alebo tých, ktoré boli použité v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim jeho používanie výlučne na súkromné účely.

69 Podľa článku 3 ods. 2 smernice o podmienenom prístupe členské štáty nesmú obmedzovať z dôvodov súvisiacich s oblasťou koordinovanou touto smernicou voľný pohyb chránených služieb a zariadení podmieneného prístupu, pričom povinnosti vyplývajúce z článku 3 ods. 1 tejto smernice tým nie sú dotknuté.

- 70 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že toto posledné uvedené ustanovenie ukladá povinnosti v oblasti koordinovanej smernicou o podmienenom prístupe – ktorá je definovaná článkom 2 písm. f) ako ktorékoľvek ustanovenie týkajúce sa protiprávnych činností špecifikovaných v článku 4 tejto smernice – tak, že najmä vyžaduje, aby členské štáty zakázali činnosti uvedené v tomto článku 4.
- 71 Uvedený článok 4 sa však týka len činností, ktoré sú protiprávne, pretože implikujú používanie nezákonných zariadení v zmysle tejto smernice.
- 72 Zahraničné dekodovacie zariadenia vrátane tých, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, a tých, ktoré boli použité v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim jeho používanie výlučne na súkromné účely, nepredstavujú, ako vyplýva z bodov 63 až 67 tohto rozsudku, takéto nezákonné zariadenia.
- 73 V dôsledku toho ani činnosti implikujúce používanie týchto zariadení, ani vnútroštátna právna úprava zakazujúca tieto činnosti nepatria do oblasti koordinovanej smernicou o podmienenom prístupe.
- 74 Za týchto okolností je na položenú otázku potrebné odpovedať tak, že vnútroštátna právna úprava, ktorá bráni používaniu zahraničných dekodovacích zariadení vrátane tých, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, alebo tých, ktoré sa používajú v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim ich používanie výlučne na súkromné účely, nie je v rozpore s článkom 3 ods. 2 smernice o podmienenom prístupe, lebo takáto právna úprava nepatrí do oblasti koordinovanej touto smernicou.

c) O ďalších otázkach týkajúcich sa smernice o podmienenom prístupe

⁷⁵ Vzhľadom na odpovede na prvú otázku vo veci C-403/08, ako aj na prvú a tretiu otázku vo veci C-429/08 nie je potrebné skúmať druhú a tretiu otázku a ôsmu otázku písm. a) vo veci C-403/08 ani štvrtú a piatu otázku vo veci C-429/08.

3. Pravidlá ZFEÚ v oblasti voľného pohybu tovaru a služieb

a) O zákaze dovozu, predaja a používania zahraničných dekodovacích zariadení [ôsma otázka písm. b) a prvá časť deviatej otázky vo veci C-403/08, ako aj šiesta otázka písm. i) vo veci C-429/08]

⁷⁶ Vnútroštátne súdy sa týmito otázkami v podstate pýtajú, či sa články 34 ZFEÚ, 36 ZFEÚ a 56 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že právna úprava členského štátu, ktorá považuje dovoz, predaj a používanie zahraničných dekodovacích zariadení v tomto členskom štáte, ktoré umožňujú prístup k zakódovanej službe satelitného vysielania pochádzajúceho z iného členského štátu obsahujúceho predmety chránené právnou úpravou tohto prvého členského štátu, za protiprávny, je v rozpore s týmito článkami.

i) O identifikácii uplatniteľných ustanovení

- 77 Vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, sa týka tak cezhraničného poskytovania služieb kódovaného vysielania, ako aj pohybu zahraničných dekódovacích zariadení, ktoré umožňujú dekódovať tieto služby, v rámci Únie. Za týchto okolností vzniká otázka, či sa táto právna úprava musí skúmať vzhľadom na voľné poskytovanie služieb, alebo voľný pohyb tovaru.
- 78 Z judikatúry v tejto súvislosti vyplýva, že pokiaľ vnútroštátne opatrenie spadá tak pod voľný pohyb tovaru, ako aj pod voľné poskytovanie služieb, Súdny dvor ho preskúma v zásade len s ohľadom na jednu z týchto dvoch základných slobôd, ak sa ukáže, že jedna z uvedených zásad je úplne sekundárna vo vzťahu k druhej a možno ju do nej zahrnúť (pozri rozsudky z 24. marca 1994, Schindler, C-275/92, Zb. s. I-1039, bod 22, a z 2. decembra 2010, Ker-Optika, C-108/09, Zb. s. I-12213, bod 43).
- 79 V oblasti telekomunikácií sú však tieto dve zásady často úzko spojené bez toho, aby bolo možné niektorú z nich považovať za úplne sekundárnu vo vzťahu k druhej. Je to tak najmä v prípade, keď vnútroštátna právna úprava upravuje dodávku telekomunikačného zariadenia, akým sú dekódovacie zariadenia, s cieľom spresniť požiadavky, ktoré musia tieto zariadenia spĺňať, alebo stanoviť podmienky, za ktorých ich možno uvádzať na trh, takže je potrebné v takomto prípade skúmať súčasne obe základné slobody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. januára 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, Zb. s. I-607, body 29 až 33).
- 80 Ďalej, ak sa právna úprava v danej oblasti týka činnosti, ktorá je veľmi špecifická na úrovni služieb poskytovaných hospodárskymi subjektmi, ale telekomunikačné zariadenia pritom majú len čisto sekundárnu povahu, je potrebné skúmať túto činnosť iba vzhľadom na slobodu poskytovania služieb.

- 81 Platí to najmä, keď danie takýchto zariadení k dispozícii predstavuje len konkrétny spôsob organizácie alebo fungovania služby a keď táto činnosť nepredstavuje sama osebe cieľ, ale je určená na to, aby umožnila prijímať túto službu. Za týchto okolností činnosť, ktorá pozostáva z toho, že sa dajú k dispozícii takéto zariadenia, nemožno posúdiť nezávisle od činnosti spojenej so službou, s ktorou je táto prvá uvedená činnosť spojená (pozri analogicky rozsudok Schindler, už citovaný, body 22 a 25).
- 82 Vo veciach, o ktoré ide, je potrebné uviesť, že vnútroštátna právna úprava sa netýka dekódovacích zariadení s cieľom určiť požiadavky, ktoré musia spĺňať, alebo stanoviť podmienky, za ktorých ich možno uvádzať na trh. Týka sa ich totiž len ako nástroja umožňujúceho predplatiť kódované služby vysielať.
- 83 Keďže táto právna úprava sa teda týka predovšetkým voľného poskytovania služieb, kým zásada voľného pohybu tovarov sa javí ako úplne sekundárna v porovnaní s voľným pohybom služieb, uvedenú právnu úpravu je potrebné posúdiť z hľadiska tejto poslednej uvedenej slobody.
- 84 Z toho vyplýva, že takúto právnu úpravu treba skúmať vzhľadom na článok 56 ZFEÚ.

ii) O existencii obmedzenia voľného poskytovania služieb

- 85 Článok 56 ZFEÚ vyžaduje odstránenie akýchkoľvek obmedzení slobodného poskytovania služieb, dokonca aj keď sa uplatňujú bez rozdielu na vnútroštátnych poskytovateľov a poskytovateľov z iných členských štátov, pokiaľ môžu zabraňovať činnosti poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte, kde legálne poskytuje obdobné

služby, sťažovať túto činnosť alebo ju robiť menej atraktívnu. Okrem toho slobodné poskytovanie služieb je tak na prospech poskytovateľa, ako aj príjemcu služieb (pozri najmä rozsudok z 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, Zb. s. I-7633, bod 51 a citovanú judikatúru).

- ⁸⁶ V konaniach vo veci samej vnútroštátna právna úprava zakazuje dovoz, predaj a používanie zahraničných dekódovacích zariadení, ktoré poskytujú prístup k službám satelitného vysielania pochádzajúceho z iného členského štátu, na vnútroštátnom území.
- ⁸⁷ Keďže prístup k službám satelitného vysielania, o aké ide v konaniach vo veci samej, je podmienený držbou takéhoto zariadenia, pričom jeho poskytnutie podlieha zmluvnému obmedzeniu, podľa ktorého uvedené zariadenie možno používať len na území členského štátu vysielania, dotknutá vnútroštátna právna úprava bráni príjmu týchto služieb zo strany osôb bývajúcich mimo členského štátu vysielania, v predmetnom prípade v Spojenom kráľovstve. V dôsledku toho účinkom uvedenej právnej úpravy je brániť týmto osobám v prístupe k uvedeným službám.
- ⁸⁸ Iste, prekážka príjmu takýchto služieb má svoj prvoradý pôvod v zmluvách uzatvorených medzi vysielacími organizáciami a ich zákazníkmi, ktoré sú odrazom ustanovení o územnom obmedzení zahrnutých v zmluvách uzatváraných medzi týmito organizáciami a majiteľmi práv duševného vlastníctva. Keďže však uvedená právna úprava poskytuje týmto obmedzeniam právnu ochranu a zaväzuje k ich dodržiavaniu pod hrozbou občianskoprávných a peňažných sankcií, sama osebe obmedzuje voľné poskytovanie služieb.

89 V dôsledku toho je uvedená právna úprava obmedzením voľného poskytovania služieb, ktoré je zakázané článkom 56 ZFEÚ, ibaže by ho bolo možné objektívne odôvodniť.

iii) O odôvodnení obmedzenia voľného poskytovania služieb cieľom ochrany práv duševného vlastníctva

— Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

90 FAPL a i., MPS, vláda Spojeného kráľovstva, ako aj francúzska a talianska vláda tvrdia, že obmedzenie, ktoré je predmetom právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, možno odôvodniť vzhľadom na práva majiteľov práv duševného vlastníctva, pretože je nevyhnutné na zabezpečenie ochrany primeraného odmeňovania týchto majiteľov, lebo takéto odmeňovanie predpokladá, že títo majitelia majú právo nárokovať si odmenu za používanie ich diel alebo iných chránených predmetov v každom členskom štáte a poskytovať im územnú výlučnosť.

91 V tejto súvislosti uvedené dotknuté osoby najmä uvádzajú, že keby neexistovala ochrana tejto územnej výlučnosti, majiteľ práv duševného vlastníctva by nebol schopný získať príslušné poplatky za licencie zo strany vysielacích organizácií, keďže vysielanie športových zápasov naživo by stratilo časť svojej hodnoty. Vysielacie organizácie totiž nemajú záujem o získanie licencií mimo územia členského štátu vysielania. Získanie licencií pre všetky štáty, v ktorých bývajú potenciálni zákazníci, nie je z finančného hľadiska zaujímavé, a to z dôvodu veľmi vysokej ceny takýchto licencií. Tieto organizácie teda získavajú licencie na vysielanie dotknutých diel len na území jedného členského štátu. Sú pripravené zaplatiť podstatne viac pod podmienkou, že majú záruku

územnej výlučnosti, pretože táto výlučnosť im umožňuje odlíšiť sa od konkurencie a pritiahnúť tak ďalších zákazníkov.

- 92 QC Leisure a i., K. Murphy, Komisia a Dozorný orgán EZVO tvrdia, že takéto obmedzenie voľného poskytovania služieb vysielania nemôže byť odôvodnené, lebo vedie k deleniu vnútorného trhu.

— Odpoveď Súdneho dvora

- 93 Pri preskúmaní odôvodnenia obmedzenia, o aké ide v konaniach vo veci samej, je potrebné pripomenúť, že obmedzenie základných slobôd zaručených Zmluvou môže byť odôvodnené, len ak sa opiera o naliehavé dôvody všeobecného záujmu, pokiaľ je spôsobilé zabezpečiť dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu, ktorý sleduje, a pokiaľ nejde nad rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2009, UTECA, C-222/07, Zb. s. I-1407, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 94 Pokiaľ ide najprv o odôvodnenia, ktoré môžu byť uznané, z ustálenej judikatúry vyplýva, že takéto obmedzenie možno odôvodniť najmä naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, ktoré spočívajú v ochrane práv duševného vlastníctva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. marca 1980, Coditel a i., nazvaný „Coditel I“, 62/79, Zb. s. 881, body 15 a 16, ako aj z 20. januára 1981, Musik-Vertrieb membran a K-tel International, 55/80 a 57/80, Zb. s. 147, body 9 a 12).

- 95 Je teda nevyhnutné hneď na začiatku určiť, či sa FAPL môže odvolávať na takéto práva, ktoré môžu odôvodniť skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, zriadila ochranu v jej prospech, ktorá predstavuje obmedzenie voľného poskytovania služieb.
- 96 V tejto súvislosti je vhodné uviesť, že FAPL nemôže uplatňovať autorské právo k zápasom „Premier League“ ako takým, lebo tieto zápasy nemožno považovať za dielo.
- 97 Aby mohol byť dotknutý predmet takto kvalifikovaný, musí byť originálom v tom zmysle, že predstavuje vlastný duševný výtvor autora (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2009, Infopaq International, C-5/08, Zb. s. I-6569, bod 37).
- 98 Športové zápasy však nemožno považovať za duševné diela, ktoré možno považovať za diela v zmysle smernice o autorskom práve. To platí najmä o futbalových zápasoch, ktoré majú pravidlá hry a ktoré neponechávajú nijaké miesto pre tvorivú slobodu v zmysle autorského práva.
- 99 Za týchto okolností tieto zápasy nemožno ochraňovať na základe autorského práva. Okrem toho je nesporné, že právo Únie ich neochraňuje na základe nijakého iného dôvodu v oblasti duševného vlastníctva.
- 100 Vzhľadom na to majú športové zápasy samy osebe jedinečnú a v tomto kontexte originálnu povahu, ktorá ich môže transformovať na predmety hodné ochrany porovnateľnej s ochranou diel, pričom túto ochrana možno v prípade potreby poskytovať rôznymi vnútroštátnymi právnymi poriadkami.

- 101 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa článku 165 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ Únia prispieva k podpore európskych záležitostí týkajúcich sa športu, pričom zohľadňuje jeho osobitnú povahu, jeho štruktúry založené na dobrovoľnosti, ako aj jeho spoločenskú a vzdelávaciu úlohu.
- 102 Za týchto podmienok je želateľné, aby členský štát chránil športové zápasy, a to prípadne vo forme ochrany duševného vlastníctva, tak, že zavedie špecifickú vnútroštátnu právnu úpravu alebo uzná, pričom dodržiava právo Únie, ochranu poskytovanú týmto zápasom konvenčnými právnymi nástrojmi uzatvorenými medzi osobami, ktoré majú právo dať k dispozícii verejnosti audiovizuálny obsah uvedených zápasov, a osobami, ktoré si želajú vysielateľ tento obsah verejnosti podľa svojho výberu.
- 103 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že normotvorca Únie predpokladal výkon tejto možnosti zo strany členského štátu, pretože odkazuje v odôvodnení č. 21 smernice 97/36 na stretnutia usporadúvané organizátorom, ktorý má legálne právo predávať práva týkajúce sa tohto stretnutia.
- 104 Preto v prípade, keď je cieľom dotknutej vnútroštátnej právnej úpravy priznať ochranu športovým zápasom – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu –, právo Únie nebráni v zásade tejto ochrane, pričom takáto právna úprava je schopná odôvodniť obmedzenie voľného poskytovania služieb, o aké ide vo veci samej.
- 105 Je však ešte nevyhnutné, aby takéto obmedzenie neprekračovalo to, čo je potrebné na dosiahnutie predmetného cieľa ochrany duševného vlastníctva (pozri v tomto zmysle rozsudok UTECA, už citovaný, body 31 a 36).

- 106 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že výnimky zo zásady voľného pohybu možno pripustiť len v rozsahu, v akom sú odôvodnené ochranou práv, ktoré predstavujú špecifický predmet príslušného duševného vlastníctva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2003, Rioglass a Transremar, C-115/02, Zb. s. I-12705, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 107 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že cieľom tohto špecifického predmetu je najmä zabezpečiť majiteľom dotknutých práv ochranu možnosti obchodne využiť uvedenie do obehu alebo danie k dispozícii chránených predmetov tak, že poskytnú licencie, za ktoré sa zaplatí odmena (pozri v tomto zmysle rozsudky Musik-Vertrieb membran a K-tel International, už citovaný, bod 12, ako aj z 20. októbra 1993, Phil Collins a i., C-92/92 a C-326/92, Zb. s. I-5145, bod 20).
- 108 Je však potrebné konštatovať, že takýto špecifický predmet nezaručuje majiteľom dotknutých práv možnosť vyžadovať najvyššiu možnú odmenu. V súlade s týmto predmetom im je zaručená – ako to stanovuje odôvodnenie č. 10 smernice o autorskom práve a odôvodnenie č. 5 smernice o príbuzných právach – len primeraná odmena za každé použitie chránených predmetov.
- 109 Aby takáto odmena predstavovala primeranú odmenu, musí byť v primeranom pomere k ekonomickej hodnote poskytovaného plnenia. Konkrétne musí byť v primeranom vzťahu so skutočným alebo potenciálnym počtom osôb, ktoré plnenie využívajú, prípadne si želajú využiť (pozri analogicky rozsudky z 22. septembra 1998, FDV, C-61/97, Zb. s. I-5171, bod 15, ako aj z 11. decembra 2008, Kanal 5 a TV 4, C-52/07, Zb. s. I-9275, body 36 až 38).
- 110 V oblasti televízneho vysielania teda musí byť takáto odmena najmä – ako to potvrdzuje odôvodnenie č. 17 smernice o satelitnom vysielaní – v primeranom vzťahu s parametrami dotknutých emisií ako skutočný okruh divákov, potenciálny okruh divákov

a jazyková verzia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. júla 2005, Lagardère Active Broadcast, C-192/04, Zb. s. I-7199, bod 51).

- 111 V tomto kontexte treba najprv zdôrazniť, že majitelia práv, o ktoré ide vo veci samej, dostávajú odmenu za vysielanie chránených diel z členského štátu vysielania, v ktorom sa má vykonať akt vysielania v súlade s článkom 1 ods. 2 písm. b) smernice o satelitnom vysielaní, čiže v ktorom sa má zaplatiť primeraná odmena.
- 112 Ďalej je vhodné uviesť, že keď sa takáto odmena dohodne medzi majiteľmi dotknutých práv a vysielacími organizáciami v rámci dražby, nič nebráni tomu, aby príslušný majiteľ práv vyžadoval pri tejto príležitosti sumu, ktorá zohľadňuje skutočný okruh divákov a potenciálny okruh divákov tak v členskom štáte vysielania, ako aj v ktoromkoľvek inom členskom štáte, v ktorom sa tiež dá prijímať vysielanie obsahujúce chránené predmety.
- 113 V tejto súvislosti je najmä potrebné pripomenúť, že príjem satelitného vysielania, o aký ide vo veci samej, je podmienený držbou dekódovacieho zariadenia. V dôsledku toho je možné s veľmi vysokým stupňom presnosti určiť celkový počet divákov, ktorí sú súčasťou skutočného a potenciálneho okruhu divákov predmetného vysielania, teda divákov, ktorí bývajú tak v členskom štáte vysielania, ako aj mimo neho.
- 114 Nakoniec, pokiaľ ide o príplatok platený vysielacími organizáciami za poskytnutie územnej výlučnosti, iste nemožno vylúčiť, že suma primeranej odmeny odráža takisto osobitnú povahu dotknutého vysielania, čiže jeho územnú výlučnosť, takže z tohto dôvodu možno platiť príplatok.

- 115 V predmetnom prípade sa však takýto príplatok vypláca majiteľom dotknutých práv s cieľom garantovať absolútnu územnú výlučnosť, ktorá môže viesť k umelým rozdielom v cenách medzi národnými trhmi, pri ktorých došlo k deleniu. Takéto delenie a takýto umelý rozdiel v cene, ktorý je toho výsledkom, sú pritom nezlučiteľné so základným cieľom Zmluvy, ktorým je vytvorenie vnútorného trhu. Za týchto podmienok uvedený príplatok nemožno považovať za súčasť primeranej odmeny, ktorá sa má garantovať majiteľom dotknutých práv.
- 116 V dôsledku toho platenie takéhoto príplatku prekračuje to, čo je potrebné na zabezpečenie primeranej odmeny pre majiteľov.
- 117 Vzhľadom na uvedené treba dospieť k záveru, že obmedzenie, ktoré spočíva v zákaze používania zahraničných dekódovacích zariadení, nemôže byť odôvodnené vzhľadom na cieľ ochrany práv duševného vlastníctva.
- 118 Tento záver nevyvracia ani už citovaný rozsudok Coditel I, na ktorý sa odvolávala FAPL a i., ako aj MPS na podporu svojej argumentácie. Iste, v bode 16 tohto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že pravidlá Zmluvy nemôžu v zásade brániť geografickým obmedzeniam, na ktorých sa dohodli účastníci zmlúv o postúpení práv duševného vlastníctva na ochranu autora a tých, ktorí majú autorské práva, a že samotná skutočnosť, že predmetné geografické hranice sa zhodujú prípadne s hranicami členských štátov, si nevyžaduje prijatie odlišného stanoviska.
- 119 Tieto konštatovania však patria do kontextu, ktorý nie je porovnateľný s kontextom, o ktorý ide vo veci samej. Vo veci, v ktorej bol totiž vydaný už citovaný rozsudok Coditel I, teledistribučné spoločnosti vykonali verejný prenos diela bez toho, aby mali

v členskom štáte pôvodu tohto prenosu povolenie majiteľov príslušných práv, a bez toho, aby im tam zaplatili odmenu.

- 120 Na druhej strane v konaniach vo veci samej vysielacie organizácie vykonávajú verejný prenos tak, že majú v členskom štáte vysielania – ktorý je členským štátom pôvodu tohto prenosu – riadne povolenie zo strany majiteľov dotknutých práv a zaplatili im riadne odmenu, pričom táto odmena môže zohľadňovať skutočný a potenciálny okruh divákov v iných členských štátoch.
- 121 Nakoniec je potrebné zohľadniť vývoj práva Únie, ku ktorému došlo, najmä tým, že bola prijatá smernica o televízii bez hraníc a smernica o satelitnom vysielaní, ktorých cieľom je zabezpečiť prechod národných trhov na jednotný trh výroby a distribúcie programov.

iv) O odôvodnení obmedzenia voľného poskytovania služieb cieľom podporiť prítomnosť verejnosti na futbalových štadiónoch

- 122 FAPL a i., ako aj MPS subsidiárne tvrdia, že obmedzenie, o ktoré ide vo veci samej, je potrebné na zabezpečenie dodržiavania pravidla nazývaného „obdobie výluky“, ktoré zakazuje vyselať v Spojenom kráľovstve futbalové zápasy v sobotu popoludní. Cieľom tohto pravidla je podporiť prítomnosť verejnosti na štadiónoch počas futbalových zápasov, najmä tých, ktoré patria do nižších líg, pričom tento cieľ by nebolo možné dosiahnuť podľa FAPL a i. a MPS, keby diváci v Spojenom kráľovstve mohli voľne pozerať zápasy „Premier League“ vysielané vysielacími organizáciami z iných členských štátov.

123 V tejto súvislosti, aj keby platilo, že tento cieľ podpory prítomnosti verejnosti na štadiónoch môže odôvodniť obmedzenie základných slobôd, postačuje konštatovať, že dodržiavanie uvedeného pravidla možno zabezpečiť v každom prípade zmluvným obmedzením integrovaným do zmluvy licencie medzi majiteľmi práv a vysielacími organizáciami, podľa ktorého by tieto organizácie boli povinné nevysielať tieto zápasy „Premier League“ počas obdobia výluky. Nemožno popierať, že sa zdá, že toto opatrenie zasahuje do základných slobôd menej ako uplatnenie obmedzenia, o ktoré ide vo veci samej.

124 Z toho vyplýva, že obmedzenie, ktoré spočíva v zákaze používania zahraničných dekódovacích zariadení, nemôže byť odôvodnené cieľom podpory prítomnosti verejnosti na futbalových štadiónoch.

125 Vzhľadom na uvedené treba odpovedať na položené otázky tak, že článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že právna úprava členského štátu, ktorá považuje dovoz, predaj a používanie zahraničných dekódovacích zariadení v tomto členskom štáte, ktoré umožňujú prístup k zakódovanej službe satelitného vysielania pochádzajúceho z iného členského štátu, obsahujúceho predmety chránené právnou úpravou tohto prvého členského štátu, za protiprávne, je v rozpore s týmto článkom.

b) O používaní zahraničných dekódovacích zariadení po uvedení falošnej identity a falošnej adresy a o používaní týchto zariadení na obchodné účely [ôsma otázka písm. c) vo veci C-403/08 a šiesta otázka písm. ii) a iii) vo veci C-429/08]

126 Vnútroštátne sudy sa v podstate v otázkach pýtajú, či záver uvedený v bode 125 tohto rozsudku môže byť vyvrátený okolnosťami, že na jednej strane zahraničné

dekódovacie zariadenie bolo získané alebo aktivované na základe uvedenia falošnej identity a falošnej adresy s úmyslom obchádzať územné obmedzenie, o ktoré ide vo veci samej, a na druhej strane toto zariadenie sa používa na obchodné účely, hoci bolo vyhradené na súkromné používanie.

- 127 Pokiaľ ide o prvú okolnosť, iste môže mať účinky v zmluvných vzťahoch medzi nadobúdateľom, ktorý uviedol falošnú identitu a falošnú adresu, a osobou poskytujúcou uvedené zariadenie, lebo táto osoba môže najmä žiadať náhradu škody od uvedeného nadobúdateľa v prípade, že falošná identita a falošná adresa, ktoré tento nadobúdateľ uviedol, jej spôsobili ujmu alebo ju spravili zodpovednou voči takej organizácii ako FAPL. Takáto okolnosť však nevyvracia záver uvedený v bode 125 tohto rozsudku, pretože nemá dopad na počet používateľov, ktorí zaplatili za príjem vysielania.
- 128 To isté platí, pokiaľ ide o druhú okolnosť, keď sa dekódovacie zariadenie používa na obchodné účely, hoci bolo vyhradené na súkromné používanie.
- 129 V tejto súvislosti je nevyhnutné spresniť, že nič nebráni tomu, aby sa dohodnutá suma medzi majiteľmi dotknutých práv a vysielacími organizáciami vypočítala vzhľadom na to, že niektorí zákazníci používajú dekódovacie zariadenia na obchodné účely, kým iní ho zas používajú súkromne.
- 130 Uplatnením tejto okolnosti na zákazníkov môže takto vysielacia organizácia žiadať odlišný poplatok za prístup k jej službám podľa toho, či tento prístup má obchodný, alebo súkromný účel.

131 Riziko, že niektoré osoby budú používať zahraničné dekódovacie zariadenia v rozpore s účelom, na ktorý sú vyhradené, sa zdá porovnateľné s tým, ktoré vzniká v prípade používania dekódovacích zariadení v čisto vnútroštátnych situáciách, čiže v prípade používania zákazníkmi, ktorí majú bydlisko na území členského štátu vysielania. Za týchto podmienok druhá uvedená okolnosť nemôže odôvodniť územné obmedzenie voľného poskytovania služieb, a preto nevyvracia záver uvedený v bode 125 tohto rozsudku. To však nemá vplyv na to, ako sa z hľadiska autorského práva posúdi využívanie satelitného vysielania po jeho prijatí na obchodné účely; toto právne posúdenie sa nachádza v druhej časti tohto rozsudku.

132 Vzhľadom na uvedené je potrebné odpovedať na položené otázky tak, že záver uvedený v bode 125 tohto rozsudku nevyvracia ani okolnosť, že zahraničné dekódovacie zariadenie bolo získané alebo aktivované uvedením falošnej identity a falošnej adresy so zámerom obchádzania predmetného územného obmedzenia, ani okolnosť, že toto zariadenie sa používa na obchodné účely, hoci bolo vyhradené na súkromné používanie.

c) O ďalších otázkach týkajúcich sa voľného pohybu (druhá časť deviatej otázky vo veci C-403/08 a siedma otázka vo veci C-429/08)

133 Vzhľadom na odpoveď poskytnutú na ôsmu otázku písm. b) a prvú časť deviatej otázky vo veci C-403/08, ako aj na šiestu otázku písm. i) vo veci C-429/08, nie je potrebné skúmať druhú časť deviatej otázky vo veci C-403/08 ani siedmu otázku vo veci C-429/08.

4. Pravidlá ZFEÚ v oblasti hospodárskej súťaže

- ¹³⁴ Desiatou otázkou vo veci C-403/08 a ôsmou otázkou vo veci C-429/08 sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či ustanovenia vo výhradnej licenčnej zmluve uzatvorenej medzi majiteľom práv duševného vlastníctva a vysielacou organizáciou predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže zakázané článkom 101 ZFEÚ, keďže stanovujú povinnosť tejto organizácii neposkytovať dekódovacie zariadenia umožňujúce prístup k chráneným predmetom tohto majiteľa mimo územia pokrytého dotknutou licenčnou zmluvou.
- ¹³⁵ Najprv je potrebné pripomenúť, že na dohodu sa vtedy vzťahuje zákaz uvedený v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, keď je jeho cieľom alebo účinkom zabrániť hospodárskej súťaži, alebo ju obmedziť, alebo skresliť. Alternatívna spojka medzi týmito dvomi podmienkami znamená, že treba v prvom rade zistiť prítomnosť jediného kritéria, v predmetnom prípade predmetu dohody. Až sekundárne, ak analýza rozsahu dohody neodhalí dostatočný stupeň dosahu na hospodársku súťaž, je potrebné skúmať jej účinky a na to, aby sa na ňu mohol uplatniť zákaz, treba požadovať zhromaždenie dôkazov, ktoré preukazujú, že hospodárska súťaž bola skutočne citeľným spôsobom vylúčená, obmedzená alebo skreslená (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. júna 2009, T-Mobile Netherlands a i., C-8/08, Zb. s. I-4529, bod 28, ako aj zo 6. októbra 2009, GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Zb. s. I-9291, bod 55).
- ¹³⁶ Pri zisťovaní, či má dohoda protisúťažný cieľ, sa treba sústrediť predovšetkým na obsah jej ustanovení a na ciele, ktoré má dosiahnuť, ako aj na hospodársky a právny kontext, do ktorého spadá (pozri v tomto zmysle rozsudok GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., už citovaný, bod 58 a citovanú judikatúru).

- 137 Pokiaľ ide o licenčné zmluvy na práva duševného vlastníctva, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že iba okolnosť, ktorá indikuje, že majiteľ práv postúpil výhradnému licenčnému zástupcovi výlučné právo vysielateľ chránený predmet z členského štátu, čiže zakázať jeho vysielanie inými počas určitého obdobia, postačuje na to, aby bolo možné konštatovať, že takáto dohoda má protisúťažný cieľ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 1982, Coditel a i., nazývaný „Coditel II“, 262/81, Zb. s. 3381, bod 15).
- 138 Za týchto podmienok a v súlade s článkom 1 ods. 2 písm. b) smernice o satelitnom vysielaní majiteľ práv môže v zásade postúpiť jedinému licenčnému zástupcovi výlučné právo vysielateľ cez satelit počas určeného obdobia chránený predmet z jediného členského štátu vysielania alebo z viacerých členských štátov.
- 139 Ďalej, pokiaľ ide o územné obmedzenia výkonu takéhoto práva, je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora dohoda, ktorá smeruje k rozdeleniu národných trhov, môže byť v rozpore s cieľom Zmluvy, ktorým je dosiahnutie integrácie týchto trhov zriadením jednotného trhu. Zmluvy smerujúce k rozdeleniu vnútroštátnych trhov podľa vnútroštátnych hraníc alebo dohody, ktorých predmetom je sťažiť prepojenosť vnútroštátnych trhov, sa teda musia považovať v zásade za dohody, ktorých cieľom je obmedziť hospodársku súťaž v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri analogicky v oblasti liekov rozsudky zo 16. septembra 2008, Sot. Lélou kai Sia a i., C-468/06 až C-478/06, Zb. s. I-7139, bod 65, ako aj GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., už citovaný, body 59 a 61).
- 140 Keďže sa zdá, že túto judikatúru možno v plnej miere prebrať do oblasti cezhraničného poskytovania služieb vysielania, ako vyplýva najmä z bodov 118 až 121 tohto rozsudku, je potrebné konštatovať, že keď je cieľom licenčnej zmluvy zakázať alebo obmedziť cezhraničné poskytovanie služieb vysielania, platí domnienka, že jej cieľom

je obmedziť hospodársku súťaž, iba žeby iné okolnosti vyplývajúce z jej hospodárskeho a právneho kontextu neumožňovali konštatovať, že takáto zmluva nemôže mať dosah na hospodársku súťaž.

- 141 V konaniach vo veci samej nie je spochybňované samotné poskytnutie výhradných licencií na vysielanie zápasov „Premier League“. V týchto veciach totiž ide len o doplnujúce povinnosti, ktorých cieľom je zabezpečiť dodržiavanie územných obmedzení na využívanie týchto licencií, obsiahnuté v ustanoveniach zmlúv uzatvorených medzi majiteľmi práv a dotknutými vysielacími organizáciami, teda povinnosť týchto organizácií neposkytovať dekódovacie zariadenia umožňujúce prístup k chráneným predmetom s cieľom ich použitia mimo územia, na ktoré sa vzťahuje licenčná zmluva.
- 142 Pokiaľ ide o takéto ustanovenia, je potrebné jednak konštatovať, že zakazujú vysielateľom akékoľvek cezhraničné poskytovanie služieb týkajúce sa týchto zápasov, čo umožňuje priznať každému vysielateľovi absolútnu územnú výlučnosť v oblasti pokrytej jeho licenciou a vylúčiť tak akúkoľvek hospodársku súťaž medzi rôznymi vysielateľmi v oblasti uvedených služieb.
- 143 Na druhej strane sa FAPL a i. a MPS neodvolávali na nijakú okolnosť patriacu do hospodárskeho a právneho kontextu takýchto ustanovení, ktorá by umožňovala konštatovať, že napriek úvahám uvedeným v predchádzajúcom bode tieto ustanovenia nemôžu mať dosah na hospodársku súťaž, a nemajú preto protisúťažný cieľ.
- 144 Za týchto podmienok, keďže uvedené ustanovenia výhradných licenčných zmlúv majú protisúťažný cieľ, je potrebné dospieť k záveru, že predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže zakázané v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

¹⁴⁵ Je potrebné dodať, že článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa v zásade neuplatňuje na dohody, ktoré patria do kategórií uvedených v odseku 3 tohto článku, ale keďže ustanovenia licenčných zmlúv, o aké ide vo veci samej, nie sú v súlade s požiadavkami stanovenými týmto posledným uvedeným odsekom z dôvodov uvedených v bodoch 105 až 124 tohto rozsudku, hypotéza, že by sa neuplatnil článok 101 ods. 1 ZFEÚ, teda nie je možná.

¹⁴⁶ Vzhľadom na uvedené treba na položené otázky odpovedať tak, že ustanovenia vo výhradnej licenčnej zmluve medzi majiteľom práv duševného vlastníctva a vysielacou organizáciou predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže zakázané článkom 101 ZFEÚ, lebo tejto organizácii ukladajú povinnosť neposkytovať dekódovacie zariadenia umožňujúce prístup k chráneným predmetom tohto majiteľa s cieľom využívať ich mimo územia pokrytého touto licenčnou zmluvou.

B — *O pravidlách týkajúcich sa využívania vysielania po jeho príjme*

1. Úvodné pripomienky

¹⁴⁷ Druhá časť prejudiciálnych otázok sa týka toho, či príjem vysielania obsahujúceho zápasy „Premier League“, ako aj súvisiacich diel podlieha obmedzeniu na základe smernice o autorskom práve a príbuzných právach z dôvodu skutočnosti, že vedie k rozmnožovaniu uvedených diel v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej

obrazovke, ako aj z dôvodu premietania týchto diel verejnosti majiteľmi predmetných pohostinstiev.

- 148 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 37 a 57 tohto rozsudku, dve kategórie osôb si môžu uplatňovať práva duševného vlastníctva týkajúce sa televízneho vysielania, o aké ide v konaniach vo veci samej, teda na jednej strane autori dotknutých diel a na druhej strane vysielacie organizácie.
- 149 Pokiaľ ide najprv o autorov, tí sa môžu opierať o autorské právo, ktoré sa spája s dielami využívanými v rámci uvedeného vysielania. V konaniach vo veci samej je nesporné, že FAPL môže uplatňovať autorské právo k rôznym dielam obsiahnutým v tomto vysielaní, teda najmä k úvodnej video sekvencii, hymne „Premier League“, vopred zaznamenaným filmom ukazujúcim najdôležitejšie okamihy nedávnych zápasov „Premier League“ alebo k rôznym grafikám.
- 150 Pokiaľ ide ďalej o vysielacie organizácie ako Multichoice Hellas, tieto organizácie sa môžu odvolávať na právo na záznam ich vysielania stanovené v článku 7 ods. 2 smernice o príbuzných právach alebo právo na verejný prenos ich vysielania stanovené v článku 8 ods. 3 tej istej smernice, prípadne aj právo rozmnožovania záznamov ich vysielania zakotvené v článku 2 písm. e) smernice o autorskom práve.
- 151 Situácia je však taká, že otázky položené v konaniach vo veci samej sa netýkajú takýchto práv.

152 Za týchto okolností je potrebné obmedziť skúmanie Súdneho dvora na článok 2 písm. a), článok 3 ods. 1 a článok 5 ods. 1 smernice o autorskom práve, ktoré chránia autorské právo k dielam predvádzaným v rámci televízneho vysielania, o ktoré ide vo veci samej, najmä úvodnej video sekvencii, hymne „Premier League“, vopred zaznamenaným filmom ukazujúcim najdôležitejšie okamihy nedávnych zápasov „Premier League“ alebo k rôznym grafikám.

2. O práve rozmnožovania stanovenom v článku 2 písm. a) smernice o autorskom práve (štvrtá otázka vo veci C-403/08)

153 Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 písm. a) smernice o autorskom práve vykladať v tom zmysle, že právo rozmnožovania sa vzťahuje aj na vznik prechodných fragmentov diel v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke, ktoré idú po sebe a sú hneď vymazané a nahradené nasledujúcimi fragmentmi. V tomto kontexte si kladie najmä otázku, či sa má príslušné posúdenie vykonať tak, že sa vezmú do úvahy všetky fragmenty tvoriace celok alebo výlučne tie, ktoré existujú v danom okamihu.

154 Najprv je vhodné pripomenúť, že pojem „rozmnožovanie“ uvedený v článku 2 uvedenej smernice je pojmom práva Únie, ktorý musí mať v celej Únii autonómny a jednotný výklad (rozsudok Infopaq International, už citovaný, body 27 až 29).

155 Pokiaľ ide o jeho obsah, už bolo uvedené v bode 97 tohto rozsudku, že autorské právo v zmysle uvedeného článku 2 písm. a) sa môže uplatňovať len na predmet, ktorý predstavuje vlastný duševný výtvor autora (rozsudok Infopaq International, už citovaný, bod 37).

- 156 Súdny dvor tak rozhodol, že rôzne časti diela požívajú ochranu podľa uvedeného ustanovenia za podmienky, že obsahujú určité prvky, ktoré vyjadrujú vlastnú duševnú tvorbu autora tohto diela (rozsudok Infopaq International, už citovaný, bod 39).
- 157 To znamená, že je potrebné skúmať celok zložený zo simultánne rozmnožovaných fragmentov – existujúcich v danom okamihu – s cieľom overiť, či obsahuje takéto prvky. Ak áno, tento celok treba považovať za čiastočné rozmnožovanie v zmysle článku 2 písm. a) smernice o autorskom práve (pozri v tomto zmysle rozsudok Infopaq International, už citovaný, body 45 a 46). V tejto súvislosti nie je relevantné, či sa dielo rozmnožuje prostredníctvom lineárnych fragmentov, ktorých existencia je len dočasná, pretože sa ihneď vymažú v rámci technického postupu.
- 158 Vzhľadom na predchádzajúce prináleží vnútroštátnemu súdu posúdiť, či vytvorenie prechodných fragmentov diel v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke znamená rozmnožovanie v zmysle článku 2 písm. a) smernice o autorskom práve.
- 159 V dôsledku toho je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že článok 2 písm. a) smernice o autorskom práve sa má vykladať v tom zmysle, že právo rozmnožovania sa vzťahuje aj na prechodné fragmenty diel v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke, pod podmienkou, že tieto fragmenty obsahujú prvky, ktoré sú vyjadrením vlastného duševného výtvoru dotknutých autorov, pričom sa musí preskúmať celok zložený zo simultánne rozmnožovaných fragmentov, aby sa overilo, či takéto prvky obsahuje.

3. O výnimke z práva rozmnožovania stanovenej v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve (piata otázka vo veci C-403/08)

¹⁶⁰ Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či prípady rozmnožovania, o ktoré ide vo veci C-403/08, vykonané v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke spĺňajú podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve, a či teda takéto prípady rozmnožovania možno vykonať bez povolenia majiteľov autorských práv.

a) Úvodné pripomienky

¹⁶¹ Podľa článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve je prípad rozmnožovania vyňatý z práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 tejto smernice, ak spĺňa päť podmienok, a síce:

— je dočasný,

— je prechodný alebo náhodný,

— je integrálnou alebo podstatnou časťou technologického procesu,

— jediným účelom je umožniť transmisiu v sieti medzi tretími stranami cez sprostredkovateľa alebo oprávnené použitie diela alebo iného predmetu ochrany a

— nemá nijaký samostatný ekonomický význam.

¹⁶² Z judikatúry vyplýva, že vyššie uvedené podmienky sa musia vykladať striktné, pretože článok 5 ods. 1 tejto smernice predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla zavedeného touto smernicou, ktoré vyžaduje, aby majiteľ autorského práva povolil akékoľvek rozmnožovanie svojho chráneného diela (rozsudok Infopaq International, už citovaný, body 56 a 57).

¹⁶³ Výklad uvedených podmienok však musí umožniť zachovať potrebný účinok takto stanovenej výnimky a rešpektovať jej účel, ako vyplýva najmä z odôvodnenia č. 31 smernice o autorskom práve a zo spoločného stanoviska (ES) č. 48/2000 prijatého Radou 28. septembra 2000 s cieľom prijatia tejto smernice (Ú. v. ES C 344, s. 1).

¹⁶⁴ V súlade s účelom tejto výnimky musí táto výnimka teda umožniť a zabezpečiť rozvoj a fungovanie nových technológií a udržať presnú rovnováhu medzi právami a záujmami majiteľov práv na jednej strane a používateľmi chránených diel, ktorí chcú využívať tieto nové technológie, na druhej strane.

b) O dodržiavaní podmienok stanovených článkom 5 ods. 1 smernice o autorskom práve

¹⁶⁵ Je nesporné, že dotknuté prípady rozmnožovania spĺňajú prvú až tretiu podmienku stanovenú v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve, pretože sú prechodné, dočasné a sú integrálnou súčasťou technického postupu realizovaného prostredníctvom satelitného dekodéra a televízora s cieľom umožniť príjem vysielania.

¹⁶⁶ Je teda potrebné posúdiť len dodržanie štvrtej a piatej podmienky.

¹⁶⁷ Pokiaľ ide najprv o štvrtú podmienku, treba hneď na úvod konštatovať, že účelom dotknutých prípadov rozmnožovania nie je umožniť transmisiu v sieti medzi tretími osobami cez sprostredkovateľa. Musí sa teda alternatívne preskúmať, či ich jediným účelom je umožniť oprávnené použitie chráneného diela alebo predmetu.

¹⁶⁸ V tejto súvislosti, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 33 smernice o autorskom práve, sa použitie považuje za oprávnené, keď ho povolí majiteľ predmetného práva alebo keď ho neobmedzuje uplatniteľná právna úprava.

¹⁶⁹ Keďže používanie predmetných diel nebolo vo veci samej povolené majiteľmi autorských práv, je vhodné posúdiť, či účelom predmetných prípadov rozmnožovania je umožniť použitie diel, ktoré nie je obmedzené uplatniteľnou právnou úpravou.

- 170 V tejto súvislosti je nesporné, že dočasné prípady rozmnožovania umožňujú správne fungovanie satelitného dekodéra a televíznej obrazovky. Z hľadiska televíznych divákov umožňujú príjem vysielať obsahujúceho chránené diela.
- 171 Samotný príjem tohto vysielať ako taký, teda jeho zachytenie a vizualizácia v súkromnom prostredí, nie je prípadom obmedzeným právnou úpravou Únie alebo Spojeného kráľovstva, ako to vyplýva aj zo znenia piatej prejudiciálnej otázky vo veci C-403/08, takže tento prípad je v dôsledku toho oprávnený. Okrem toho z bodov 77 až 132 tohto rozsudku vyplýva, že takýto príjem vysielať sa musí považovať za oprávnený v prípade vysielať pochádzajúceho z iného členského štátu ako Spojené kráľovstvo, ak sa vykonáva prostredníctvom zahraničného dekodovacieho zariadenia.
- 172 Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že jediným účelom uvedených prípadov rozmnožovania je umožniť „oprávnené použitie“ diel v zmysle článku 5 ods. 1 písm. b) smernice o autorskom práve.
- 173 Prípady rozmnožovania, akými sú tie, o ktoré ide vo veci samej, spĺňajú štvrtú podmienku uvedenú v tomto ustanovení.
- 174 Pokiaľ ide napokon o piatu podmienku uvedenú v tomto ustanovení, je potrebné konštatovať, že uvedené prípady rozmnožovania vykonané v rámci technického postupu umožňujú prístup k chráneným dielam. Tieto diela majú ekonomickú hodnotu, čiže prístup k nim má nevyhnutne ekonomický význam.

- 175 Aby nebola výnimka, ktorá je stanovená v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve, zbavená svojho potrebného účinku, je však ešte potrebné, aby tento význam bol nezávislý v tom zmysle, že presiahne ekonomickú výhodu vyplývajúcu z jednoduchého príjmu vysielania obsahujúceho chránené diela, teda presiahne výhodu vyplývajúcu zo samotného zachytenia a vizualizácie.
- 176 Vo veci samej prípady dočasného rozmnožovania vykonané v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke predstavujú neoddeliteľnú a neautonómnou súčasť postupu príjmu vysielania obsahujúceho predmetné diela. Okrem toho sa vykonávajú nezávisle od vplyvu, ba dokonca bez vedomia osôb, ktoré majú prístup k chráneným dielam.
- 177 V dôsledku toho prípady dočasného rozmnožovania nemôžu priniesť dodatočnú ekonomickú výhodu, ktorá by presahovala výhodu vyplývajúcu zo samotného príjmu predmetného vysielania.
- 178 Z toho vyplýva, že prípady rozmnožovania, o ktoré ide vo veci samej, nemožno považovať za prípady, ktoré by mali nezávislý ekonomický význam. V dôsledku toho spĺňajú piatu podmienku stanovenú v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve.
- 179 Toto konštatovanie, ako aj konštatovanie uvedené v bode 171 tohto rozsudku sú ďalej potvrdené cieľom tohto ustanovenia, ktorým je zabezpečiť vývoj a fungovanie nových technológií. Keby sa totiž predmetné prípady nepovažovali za prípady spĺňajúce podmienky stanovené článkom 5 ods. 1 smernice o autorskom práve, všetci diváci

používajúci moderné zariadenia, ktoré na svoje fungovanie potrebujú, aby sa vykonávali uvedené prípady rozmnožovania, by nemohli prijímať vysielanie obsahujúce vysielané diela bez toho, aby mali povolenie vydané majiteľmi autorských práv. To by však sťažovalo, ba dokonca paralyzovalo propagáciu, ako aj účinný prínos nových technológií v rozpore s vôľou normotvorcu Únie, ktorá je vyjadrená v odôvodnení č. 31 smernice o autorskom práve.

¹⁸⁰ Vzhľadom na uvedené treba dospieť k záveru, že prípady rozmnožovania, o aké ide vo veci samej, spĺňajú všetkých päť podmienok uvedených v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve.

¹⁸¹ Ďalej na to, aby bolo možné odvolávať sa na výnimku stanovenú v uvedenom ustanovení, je ešte potrebné, aby tieto prípady spĺňali podmienky článku 5 ods. 5 smernice o autorskom práve. V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 163 až 179 tohto rozsudku uvedené prípady spĺňajú takisto tieto podmienky.

¹⁸² V dôsledku toho je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že prípady rozmnožovania, o aké ide vo veci C-403/08, vykonávané v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke spĺňajú podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 smernice o autorskom práve, a preto ich možno vykonať bez povolenia majiteľov predmetných autorských práv.

4. O „verejnom prenose“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve (šiesta otázka vo veci C-403/08)

- 183 Vnútroštátny súd sa touto otázkou v podstate pýta, či sa pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve má vykladať v tom zmysle, že pokrýva transmisiu vysielaných diel prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov zákazníkom prítomným v pohostinstve.
- 184 Na úvod je potrebné uviesť, že článok 3 ods. 1 smernice o autorskom práve nespresňuje, čo je potrebné rozumieť pod pojmom „verejný prenos“ (rozsudok zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, Zb. s. I-11519, bod 33).
- 185 Za týchto podmienok a v súlade s ustálenou judikatúrou je potrebné určiť jeho zmysel a dosah vzhľadom na ciele sledované touto smernicou a vzhľadom na kontext, do ktorého patrí vykladané ustanovenie (rozsudok SGAE, už citovaný, bod 34 a citovaná judikatúra).
- 186 V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že hlavným cieľom smernice o autorskom práve je zavedenie vysokej úrovne ochrany autorov, ktorá im umožní získať zodpovedajúcu odmenu za používanie ich diel, najmä v súvislosti s ich verejným prenosom. Z toho vyplýva, že pojem verejný prenos sa musí chápať v širšom zmysle, ako to stanovuje výslovne aj odôvodnenie č. 23 tejto smernice (pozri rozsudok SGAE, už citovaný, bod 36).

- 187 Ďalej je vhodné uviesť, že podľa odôvodnenia č. 20 uvedenej smernice sa táto smernica zakladá na zásadách a pravidlách už stanovených smernicou, ktorá platila v oblasti duševného vlastníctva, a to smernicou 92/100, ktorá bola kodifikovaná smernicou o príbuzných právach (pozri rozsudok Infopaq International, už citovaný, bod 36).
- 188 Za týchto podmienok a vzhľadom na požiadavky jednotnosti právneho poriadku Únie a jeho koherentnosti musia mať pojmy používané všetkými týmito smernicami ten istý význam, iba žeby normotvorca Únie vyjadril v presnom legislatívnom kontexte odlišnú vôľu.
- 189 Napokon uvedený článok 3 ods. 1 sa musí vykladať v rámci možností vzhľadom na medzinárodné právo a najmä tak, aby sa zohľadnil Bernský dohovor a zmluva o autorskom práve. Cieľom smernice o autorskom práve je totiž vykonať túto zmluvu, ktorá zaväzuje v článku 1 ods. 4 zmluvné strany, aby dosiahli súlad s článkami 1 až 21 Bernského dohovoru. Tá istá povinnosť je navyše stanovená v článku 9 ods. 1 dohody o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva (pozri v tomto zmysle rozsudok SGAE, už citovaný, body 35, 40 a 41, ako aj citovanú judikatúru).
- 190 Práve vzhľadom na tieto tri prvky je potrebné vykladať pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve a posúdiť, či pokrýva transmisiu vysielaných diel prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov zákazníkom prítomným v pohostinstve.
- 191 Pokiaľ ide najprv o pojem prenos, z článku 8 ods. 3 smernice o príbuzných právach a článku 2 písm. g) a článku 15 zmluvy o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch vyplýva, že takýto pojem zahŕňa „verejne počuteľn[ú] reprodukci[u] zvukov

alebo vyjadrení zvukov zaznamenaných v zvukovom zázname“ a že zahŕňa vysielanie alebo „akékoľvek verejné predvedenie“.

- ¹⁹² Konkrétnejšie, a ako to výslovne uvádza článok 11bis prvý odsek písm. iii) Bernského dohovoru, pod uvedený pojem patrí zverejňovanie reproduktorom alebo akýmkoľvek iným zariadením na prenos znakov, zvukov alebo obrazov, pričom zahŕňa – v súlade s odôvodneniami návrhu smernice o autorskom práve [KOM(97) 628 v konečnom znení] – prostriedok prenosu, akým je zobrazenie diel na obrazovke.
- ¹⁹³ Za týchto podmienok, a keďže normotvorca Únie nevyjadril odlišnú vôľu, pokiaľ ide o výklad tohto pojmu v smernici o autorskom práve a najmä v jej článku 3 (pozri bod 188 tohto rozsudku), je potrebné vnímať pojem prenos široko, a to tak, že sa týka akejkoľvek transmisie chránených diel nezávisle od technického prostriedku alebo technického postupu, ktoré sa použili.
- ¹⁹⁴ Podľa takéhoto výkladu Súdny dvor už rozhodol, že majiteľ hotelového zariadenia vykonáva prenos, keď umožňuje svojim zákazníkom prístup k vysielaným dielam prostredníctvom televíznych prístrojov tým, že distribuuje vedome v izbách hotela prijatý signál, ktorý je nosičom chránených diel. V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že takýto úkon nepredstavuje iba technický prostriedok smerujúci k zabezpečeniu alebo zlepšeniu príjmu pôvodného programu v oblasti pokrytia signálom, ale je činom, bez ktorého by títo zákazníci nemohli užívať vysielané diela, hoci sa nachádzajú vo vnútri uvedenej oblasti (pozri v tomto zmysle rozsudok SGAE, už citovaný, bod 42).

- 195 Vo veci C-403/08 majiteľ pohostinstva umožnil zámerne zákazníkom prítomným v tomto zariadení prístup k vysielaniu, ktoré obsahuje chránené diela, a to prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov, pričom je nesporné, že bez zásahu uvedeného majiteľa by títo zákazníci nemohli užívať vysielané diela, hoci sa nachádzajú vo vnútri oblasti pokrytej uvedeným vysielaním. Okolnosti takéhoto aktu sa teda zdajú porovnateľné s tými, ktoré sú predmetom už citovaného rozsudku SGAE.
- 196 Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že majiteľ pohostinstva vykonáva prenos, keď šíri zámerne vysielané diela prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov zákazníkom prítomným v tomto zariadení.
- 197 Ďalej na to, aby vysielané dielo mohlo patriť za okolností, o aké ide vo veci samej, pod pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve, je ešte potrebné, aby toto dielo bolo šírené novej verejnosti, teda verejnosti, ktorú autori chránených diel nezohľadnili, keď povolili používanie svojich diel vo forme verejného prenosu originálu (pozri v tomto zmysle rozsudok SGAE, už citovaný, body 40 a 42, ako aj uznesenie z 18. marca 2010, Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon, C-136/09, bod 38).
- 198 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že títo autori pri povoľovaní vysielania svojich diel zohľadnili v zásade len držiteľov televízorov, ktorí individuálne alebo v súkromnom či rodinnom rámci prijímajú signál a sledujú vysielanie. Keďže sa však transmisia vysielaného diela vykonáva v mieste prístupnom verejnosti tak, aby sa dostalo do pozornosti ďalších divákov, ktorým držiteľ televízora umožní počúvať a pozerať dielo, takýto zámerný čin sa musí považovať za čin, ktorým je predmetné dielo predvedené novej verejnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok SGAE, už citovaný, bod 41,

a uznesenie Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optiko-akoustikon Ergon, už citované, bod 37).

- 199 O takýto prípad ide pri transmisii vysielaných diel majiteľom pohostinstva zákazníkom prítomným v tomto zariadení, pretože títo zákazníci predstavujú ďalších divákov, ktorí neboli zohľadnení autormi pri vydávaní povolenia na vysielanie ich diel.
- 200 Okrem toho na to, aby došlo k verejnému prenosu, vysielané dielo musí byť šírené pre „verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká“, v zmysle odôvodnenia č. 23 smernice o autorskom práve.
- 201 V tejto súvislosti z vyššie uvedeného spoločného stanoviska č. 48/2000 vyplýva, že toto odôvodnenie nasledovalo po návrhu Európskeho parlamentu, ktorý v ňom chcel spresniť, že verejný prenos v zmysle uvedenej smernice sa netýka „priameho verejného predvádzania a predvedenia“, čo je pojem, ktorý odkazuje na pojem „verejné predvádzanie a predvedenie“ stanovený v článku 11 prvom odseku Bernského dohovoru, pričom tento posledný uvedený pojem zahŕňa interpretáciu diel pred verejnosťou, ktorá sa nachádza vo fyzickom a priamom kontakte s hercom alebo osobou predvádzajúcou tieto diela (pozri sprievodcu k Bernskému dohovoru, čo je výkladový dokument vypracovaný WIPO, ktorý, hoci nie je záväzný, prispieva k výkladu tohto dohovoru, ako to Súdny dvor uviedol v bode 41 už citovaného rozsudku SGAE).
- 202 Uvedené odôvodnenie č. 23 tak s cieľom vylúčiť priame verejné predvádzanie a predvedenie z rozsahu pojmu verejný prenos v rámci smernice o autorskom práve spresnilo, že verejný prenos zahŕňa akýkoľvek verejný prenos, ku ktorému dôjde inde ako na mieste pôvodu prenosu.

- 203 Takýto prvok fyzického a priameho kontaktu práve chýba v prípade transmisie vysielaného diela na mieste, akým je pohostinstvo, prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov pre verejnosť, ktorá je prítomná na mieste tejto transmisie, ale ktorá nie je prítomná na mieste pôvodu prenosu v zmysle odôvodnenia č. 23 smernice o autorskom práve, čiže na mieste vysielaného prenosu (pozri v tomto zmysle rozsudok SGAE, už citovaný, bod 40).
- 204 Napokon je potrebné uviesť, že zisková povaha „prenosu“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve nie je irelevantná (pozri v tomto zmysle rozsudok SGAE, už citovaný, bod 44).
- 205 V situácii, o akú ide vo veci samej, je nesporné, že jednak majiteľ vykonáva transmisiu vysielaných diel vo svojom pohostinstve s cieľom mať z toho výhodu a že jednak táto transmisia môže pritiahnúť zákazníkov, ktorí majú záujem o takto šírené diela. V dôsledku toho sa predmetná transmisia odráža vo frekvencii návštev tohto zariadenia a napokon na hospodárskych výsledkoch.
- 206 Z toho vyplýva, že predmetný verejný prenos má ziskovú povahu.
- 207 Vzhľadom na všetko uvedené treba na položenú otázku odpovedať tak, že pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice o autorskom práve sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na transmisiu vysielaných diel prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov zákazníkom prítomným v pohostinstve.

5. O dosahu smernice o satelitnom vysielaní (siedma otázka vo veci C-403/08)

- 208 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či smernica o satelitnom vysielaní má dosah na zákonnosť prípadov rozmnožovania vykonávaných v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke.
- 209 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že smernica o satelitnom vysielaní upravuje iba minimálnu harmonizáciu určitých aspektov ochrany autorských práv a príbuzných práv v prípade satelitného vysielania pre verejnosť alebo káblovej retransmisie vysielania pochádzajúceho z iných členských štátov. Tieto pravidlá minimálnej harmonizácie neposkytujú na rozdiel od smernice o autorskom práve nijaké podklady na určenie zákonnosti prípadov rozmnožovania vykonávaných v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke (pozri analogicky rozsudky z 3. februára 2000, Egeda, C-293/98, Zb. s. I-629, body 25 a 26, ako aj SGAE, už citovaný, bod 30).
- 210 V dôsledku toho je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že smernica o satelitnom vysielaní sa má vykladať v tom zmysle, že nemá dosah na zákonnosť prípadov rozmnožovania vykonávaných v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke.

IV — O trovách

- 211 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Pojem „nezákonné zariadenie“ v zmysle článku 2 písm. e) smernice 98/84/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. novembra 1998 o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu sa má vykladať v tom zmysle, že sa netýka ani zahraničných dekódovacích zariadení – ktoré poskytujú prístup k službám satelitného vysielania vysielacej organizácie a sú vyrábané a predávané so súhlasom tejto organizácie, ale proti vôli tejto organizácie sa používajú mimo geografickej oblasti, pre ktorú boli vydané –, ani tých, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, ani tých, ktoré boli použité v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim jeho používanie výlučne na súkromné účely.

2. Vnútroštátna právna úprava, ktorá bráni používaniu zahraničných dekódovacích zariadení vrátane tých, ktoré boli získané alebo aktivované poskytnutím falošného mena a falošnej adresy, alebo tých, ktoré sa používajú v rozpore so zmluvným obmedzením umožňujúcim ich používanie výlučne na súkromné účely, nie je v rozpore s článkom 3 ods. 2 smernice 98/84, lebo takáto právna úprava nepatrí do oblasti koordinovanej touto smernicou.

3. Článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že:
 - právna úprava členského štátu, ktorá považuje dovoz, predaj a používanie zahraničných dekódovacích zariadení v tomto členskom štáte, ktoré

umožňujú prístup k zakódovanej službe satelitného vysielania pochádzajúceho z iného členského štátu, obsahujúceho predmety chránené právnou úpravou tohto prvého členského štátu, za protiprávne, je v rozpore s týmto článkom,

- tento záver nevyvracia ani okolnosť, že zahraničné dekódovacie zariadenie bolo získané alebo aktivované uvedením falošnej identity a falošnej adresy so zámerom obchádzať predmetné územné obmedzenie, ani okolnosť, že toto zariadenie sa používa na obchodné účely, hoci bolo vyhradené na súkromné používanie.

4. Ustanovenia vo výhradnej licenčnej zmluve medzi majiteľom práv duševného vlastníctva a vysielacou organizáciou predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže zakázané článkom 101 ZFEÚ, lebo tejto organizácii ukladajú povinnosť neposkytovať dekódovacie zariadenia umožňujúce prístup k chráneným predmetom tohto majiteľa s cieľom využívať ich mimo územia pokrytého touto licenčnou zmluvou.

5. Článok 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že právo rozmnožovania sa vzťahuje aj na prechodné fragmenty diel v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke, pod podmienkou, že tieto fragmenty obsahujú prvky, ktoré sú vyjadrením vlastného duševného výtvoru dotknutých autorov, pričom sa musí preskúmať celok zložený zo simultánne rozmnožovaných fragmentov, aby sa overilo, či takéto prvky obsahuje.

- 6. Prípady rozmnožovania, o aké ide vo veci C-403/08, vykonávané v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke spĺňajú podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 smernice 2001/29, a preto ich možno vykonať bez povolenia majiteľov predmetných autorských práv.**

- 7. Pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na transmisiu vysielaných diel prostredníctvom televíznej obrazovky a reproduktorov zákazníkom prítomným v pohostinstve.**

- 8. Smernica Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii sa má vykladať v tom zmysle, že nemá dosah na zákonnosť prípadov rozmnožovania vykonávaných v pamäti satelitného dekodéra a na televíznej obrazovke.**

Podpisy